Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIV Nr. 3386 | Marți 13 septembrie 1955 | 4 PAGINI — 20 BANI

În numărul de azi:

Să însilozăm cît mai multe furaje pentru hrana animalelor! (pag. I-a).

Em. Albulescu — În vizită la gospodăria colectivă (pag. 1-a).

M. Constantinescu — Pe drumul construirii socialismului — Unele chestiuni ale dezvoltării economiei Romîniei în lumina problemelor dezvoltării economiei țărilor de democrație populară *(Articol apărut în „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"*, (pag. 2-a).

Sport (pag. 2-a).

Tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Federale Germane. — Declarația cancelarului **K. Adenauer**, șeful delegației R. F. Germane; Declarația lui **H. von Brentano**, ministrul Afacerilor Externe al R. F. Germane; Cuvîntarea lui **N. S. Hrușciov**, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S.; Cuvîntarea lui **V. M. Molotov**, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.; Declarația lui **W. Hallstein**, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe al R.F.G. (pag. 3-4).

Demonstrația de protest a unor rezerviști francezi împotriva trimiterii lor în Africa de nord. (pag. 4-a).

Să însilozăm cît mai multe furaje pentru hrana animalelor!

De cîteva zile se află în țara noastră o delegație de specialiști sovietici care își împărtășesc experiența lor în recoltarea și însilozarea separată a porumbului. În cuvîntul lor la demonstrațiile practice pe care le-au organizat, precum și la discuțiile pe care le-au avut cu specialiștii noștri în domeniul zootehniei, specialiștii sovietici au subliniat însemnătatea deosebită pe care o are pentru economia țării noastre extinderea pe scară cît mai largă a metodei însilozării separate a porumbului. În cuvîntarea sa la demonstrația practică de la gospodăria colectivă din Livedea, regiunea București, tov. S. S. Praksin, candidat în științe agricole, locțiitor științific al directorului Institutului de cercetări științifice pentru cereale din zona fără cernoziom a U.R.S.S., a arătat că știuleții de porumb recoltați în faza de coacere în lapte-cerară păstrează după însilozare toate substanțele nutritive acumulate în timpul perioadei de vegetație, iar din punct de vedere al conținutului în unități nutritive sînt egali cu știuleții maturi. Tulpinele și frunzele de porumb recoltate separat de știuleți în aceiași fază sînt în ce privește calitatea un material superior pentru însilozare față de floareasoarelui, varza furajeră și alte plante pentru siloz.

Știința agrobiologică și experiența practică a colhozurilor și sovhozurilor sovietice au dovedit marea importanță a cultivării porumbului atît pentru hrana populației, pentru industrializare cît și pentru dezvoltarea uneia din cele mai importante ramuri ale agriculturii — creșterea animalelor. Tov. S. S. Praksin a arătat că porumbul poate fi mult mai bine folosit, că există posibilitatea înlocuirii în mare parte a nutreturilor concentrate cu nutreturi conservate, prin recoltarea și însilozarea separată a știuleților și a tulpinelor de porumb cu frunze. La consfătuirea de la Livedea, specialiștii sovietici au arătat că însilozînd tulpinele și frunzele de porumb fără știuleți se asigură pentru vaci și alte animale un nutreț suculent de calitate superioară, iar știuleții de porumb însilozați sînt un nutreț concentrat foarte bun pentru hrana porcilor și păsărilor. Cît de mare este însemnătatea economică a însilozării porumbului ne-o dovedește următorul exemplu: o producție ridicată de porumb la hectar — 3.000 kg. boabe uscate — conține 3.600 unități nutritive. La aceasta se adaugă valoarea celor 6.000 kg. coceni uscați, care conțin 1.800 unități nutritive; în total, deci, de pe un hectar cultivat cu porumb animalele vor avea 5.400 unități nutritive. Dacă aceeași producție de porumb se însilozează, în stadiul coacerii în lapte-cerară, valoarea boabelor de porumb a știuleților însilozați este tot de 3.600 unități nutritive ca și în cazul boabelor uscate; în schimb valoarea tulpinelor și a frunzelor verzi însilozate crește de la 1.800, la 3.150 unități nutritive. Rezultă deci că **la aceeași producție de porumb, în cazul însilozării, se folosesc de pe fiecare hectar cu 1.350 unități nutritive mai mult, ceea ce echivalează cu un cîștig la hectar egal cu valoarea în unități nutritive a 1.350 kg. ovăz boabe.**

În fiecare gospodărie se folosește o parte din porumbul boabe pentru hrana porcilor. Specialiștii sovietici au arătat că lăsînd porumbul să se coacă se pierde o mare parte din valoarea nutritivă a tulpinelor porumbului. Or, boabele de știuleți însilozați în faza de coacere în lapte-cerară au aceiași valoare nutritivă ca și boabele uscate. Aceasta înseamnă că, fără a pierde ceva din valoarea știuleților, se poate avea un mare cîștig în plus prin însilozarea tulpinelor cînd ele sînt încă verzi și conțin mari cantități de substanțe nutritive. **Dacă însilozăm separat știuleții de porumb în faza de coacere în lapte-cerară și separat tulpinele și frunzele verzi, la o producție de masă verde de 30.000 kg. la hectar, prin însilozarea porumbului de pe 100.000 ha., se obțin în plus peste 135.000.000 unități nutritive.** Ce însemnătate are aceasta o arată faptul că, cu aceste unități nutritive, poate fi hrănit un mare număr de vaci timp de 150 zile, obținîndu-se circa 135.000.000 litri lapte (bineînțeles cu complectările de albumină necesare).

Mai trebuie ținut seama că prin însilozarea porumbului și a altor nutreturi se eliberează terenul mai repede și se pot face în condiții agrotehnice mai bune pregătirile pentru însămînțările de toamnă, ceea ce duce la sporirea producției la hectar a culturilor de cereale păioase.

Iată de ce, în această perioadă, **organele de partid, de stat și agricole trebuie să considere ca una din cele mai importante sarcini ale lor desfășurarea unei susținute munci în vederea însilozării unor cantități cît mai mari de furaje și în primul rînd de porumb. Nu trebuie să existe nici o unitate agricolă socialistă, care să nu însilozeze nutreț în cantități cît mai mari pentru hrana animalelor, în vederea asigurării unei producții ridicate în timpul iernii.** Trebuie urmat exemplul unităților fruntașe ca gospodăria de stat Secueni, raionul Roman, gospodăria colectivă din Bod, regiunea Stalin, și multe altele — unde practica însilozării furajelor a devenit de cîțiva ani o metodă obișnuită de asigurare a hranei animalelor în timpul iernii. În aceste gospodării, în perioada de iarnă, producția animalelor nu scade, ci se menține la un nivel ridicat. Muncitorii din gospodăria de stat din Secueni ca și colectiviștii din Bod obțin în lunile de iarnă producții de lapte la fel de mari ca și în timpul verii. În anul acesta, gospodăria de stat din Secueni a însilozat, deja, peste 1300 tone porumb, din care o mare parte știuleți și tulpini însilozate separat.

Posibilități pentru însilozarea porumbului și a altor furaje au și țăranii muncitori cu gospodării individuale. Ei pot să facă însilozarea singuri, în gropi mai mici, după numărul de animale pe care le au, sau laolaltă, mai mulți țărani muncitori, vecini, rude etc. — ca să reducă pierderile de nutreț.

În această privință este bine să fie urmat exemplul țăranilor muncitori din satul Cosmești-Vale, raionul Tecuci, care, la îndemnul organizației de bază, au însilozat laolaltă cantități însemnate de porumb pentru hrana animalelor.

În aceste zile, cînd porumbul este în faza de coacere în lapte-cerară — cea mai potrivită fază de recoltare a sa pentru însilozare — **este necesar să se grăbească construcția gropilor de însilozare, iar tocătorile mecanice să fie din plin folosite.** Acolo unde însilozarea s-a terminat, tocătorile mecanice să fie repartizate în locurile unde lipsesc.

În ce privește tehnica însilozării, un mare rol îl au specialiștii din agricultură. Inginerii și tehnicienii zootehniști și agronomi, medicii și tehnicienii veterinari au sarcina de a învăța concret pe muncitorii din gospodăriile de stat, pe colectiviști și pe țăranii muncitori cu gospodării individuale ce cantități de furaje însilozate le sînt necesare, cum să facă această lucrare. Ei au în această privință un sprijin prețios în referatul tov. S. S. Praksin prezentat la consfătuirea care a avut loc zilele trecute la gospodăria colectivă din Livedea, referat publicat în „Scînteia" nr. 3383 din 9 septembrie a.c., ca și în celelalte ziare centrale.

Un mare aport în lărgirea acțiunii de însilozare a furajelor și îndeosebi a porumbului îl au specialiștii, muncitorii, țăranii muncitori și activiștii care au participat la demonstrațiile practice ale delegației sovietice.

Direcția propagandei din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, presa centrală și locală, ca și radio-ul trebuie să popularizeze larg importanța economică deosebită a însilozării, precum și regulile care trebuie aplicate la însilozare.

Vizita în țara noastră a delegației de specialiști sovietici, demonstrațiile practice, sfaturile pe care ei ni le dau în rezolvarea unei mari probleme de care depinde asigurarea unor mari cantități de carne, grăsimi, lapte și alte produse necesare bunei aprovizionări a populației constituie o expresie grăitoare a ajutorului dezinteresat pe care oamenii muncii din patria noastră îl primesc din partea oamenilor sovietici. Aceasta este o mărturie vie a prieteniei popoarelor noastre, a relațiilor frățești dintre țările lagărului socialist, a strînsei lor colaborări. Faptul că la numai cîteva zile după vizita în țara noastră a tov. N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., o delegație de specialiști sovietici a sosit la noi pentru a ne ajuta să rezolvăm, încă în această toamnă, o problemă atît de importantă cum este asigurarea hranei animalelor în timpul iernii constituie o manifestare minunată de prietenie a Uniunii Sovietice față de poporul nostru.

Oamenii muncii din patria noastră i-au primit cu dragoste pe specialiștii sovietici care le-au împărtășit experiența lor. Poporul nostru este recunoscător guvernului sovietic și Partidului Comunist al Uniunii Sovietice pentru ajutorul dat și este hotărît să învețe și mai departe cît mai mult din bogata experiență sovietică, pentru făurirea unei vieți fericite și îmbelșugate.

Pe întinsul patriei noastre

Semințe de soi pentru lucrările de toamnă

În regiunea Hunedoara se fac intense pregătiri pentru însămînțările de toamnă.

Pentru asigurarea cu semințe de soi a gospodăriilor colective, întovărășirilor și țăranilor muncitori cu gospodărie individuală s-au recunoscut și pus la dispoziția acestora, contra schimb, peste 200 tone sămînță de grîu din soiurile „Bancut", „Cenad" și „Odvös", cele mai productive în regiune, și peste 80 tone sămînță de orz de toamnă. Numai gospodăria de stat Apoldu de Sus, raionul Sebeș, a condiționat și dat bazelor de recepție 60 tone sămînță de grîu și 20 tone sămînță de orz pentru a fi date contra schimb unităților socialiste și țăranilor muncitori cu gospodărie individuală.

S. M. T. fruntaș pe țară

CONSTANȚA (coresp. „Scînteii"). — În ziua de 11 septembrie Ministerul Agriculturii și Silviculturii și C. C. al sindicatului muncitorilor agricoli au decernat S.M.T.-ului Hagieni Steagul roșu de stațiune fruntașă pe țară în executarea muncilor agricole de primăvară. Tot cu această ocazie s-au înmînat steaguri de evidențiat I S.M.T.-ului Tecuci, regiunea Bîrlad, și de evidențiat II S.M.T.-ului Sibiu din regiunea Stalin.

Colectivul centrului mecanic S.M.T Constanța a primit de asemenea steagul de fruntaș pe țară pentru succesele obținute în semestrul I — 1955. S-a mai decernat steagul de evidențiat I pe țară centrului mecanic Caracal și evidențiat II centrului mecanic Arad.

Mașinile vor funcționa mai mult

La uzina de construcții de mașini „Înfrățirea" din Oradea a fost introdusă de curînd metoda de acoperire a suprafeței pieselor cu un strat de crom dur. Prin aplicarea acestui proces tehnologic se pot recondiționa șuberele și calibrele uzate, realizîndu-se economii anuale de 40.000—50.000 lei.

S-a luat de asemenea inițiativa să fie extinsă această metodă pentru întărirea suprafeței pieselor de mașini — ceea ce mărește durata lor de funcționare de 5—6 ori. Aplicarea acestei metode are o însemnătate deosebit de mare pentru mărirea duratei de funcționare a motoarelor și tractoarelor, unde o uzură cît de mică influențează asupra randamentului motorului și mărește consumul de combustibil. (**Gheorghe Doczy** — coresp. voluntar).

Distinsă pentru a 4-a oară cu Steagul roșu de producție

BACĂU (coresp. „Scînteii"). Duminică seara, în curtea fabricii de postav „Proletarul" din Bacău s-a adunat aproape întregul colectiv de muncă pentru a sărbători un nou succes: cîștigarea, pentru a 4-a oară în ultimii doi ani, a Steagului roșu de producție al Ministerului Industriei Ușoare și al C.C. al Sindicatului muncitorilor din această ramură.

În această perioadă, textiliștii de la fabrica „Proletarul" au pus la dispoziția consumatorilor, peste prevederile planului, 51.834 metri pătrați țesături de lînă, în diferite modele, 5.557 metri pătrați țesături bumbac, precum și 15.260 bucăți casinci cu franjuri. Calitatea produselor a fost îmbunătățită cu 2,6%, iar prețul de cost a fost redus cu 2,37% față de sarcina planificată.

La o fabrică de produse lactate

Pe șoseaua ce duce din gara Bistrița spre centrul orașului se află clădirea unei fabrici de produse lactate. Zilnic sosesc în fabrică cantități însemnate de lapte, din peste 250 puncte și centre de aprovizionare. În toate secțiile procesul de producție este automatizat. Munca manuală este folosită doar la deșertarea și spălarea bidoanelor. Fabrica este dotată în întregime cu utilaj modern din Uniunea Sovietică și din R. D. Germană.

Pentru continua îmbunătățire a procesului de muncă, brigada complexă de inovatori din fabrică a prezentat 8 propuneri de inovații, raționalizări și perfecționări tehnice. Printre inovatori se află mecanicul șef Moțoc Virgil, mecanicii Popcioancă Vasile, Pop Teodor și inginerul șef Pena Glaubko.

Aplicînd sudura cu fascicol de electrozi

Pînă nu de mult, la Rafinăria nr. 2 din Ploești o serie de piese uzate de la unele mașini erau trimise la retopit, deoarece nu mai puteau fi utilizate.

Exista însă o posibilitate prin care se puteau recondiționa aceste piese — și anume încărcarea prin sudură a locurilor uzate ale pieselor și apoi prelucrarea acestora.

Ing. M. Ghimpirea și ing. Aurel Manciu, studiind literatura sovietică privind metodele de sudură, au reușit să aplice o nouă metodă de sudură, folosind un fascicol de electrozi. Noua metodă are avantajul că prin aplicarea ei nu mai este nevoie să se încălzească piesa inițial; această operație era necesară la piesele de fontă, pentru a se împiedica apariția crăpăturilor provocate de dilatarea și contractarea porțiunilor care se încălzesc în timpul sudurii. Totodată, masa metalului sudat este omogenă și prezintă aceleași caracteristici mecanice ca și restul corpului piesei.

Pînă acum au fost recondiționate, folosindu-se această metodă, 3 corpuri de compresoare și un corp de pompă; astfel s-au realizat economii în valoare de peste 450.000 lei (Sebastian Tomescu, coresp. voluntar).

In vizită la gospodăria colectivă

In poarta larg deschisă, Dumitru Radu, președintele gospodăriei colective „Grivița Roșie" din Insurăței, alături de brigadierii Ion Androne, Neculai Burlacu și Sandu Mucea, primea oaspeții. De cu seară, tov. Neagu Dumitrașcu, șeful secției economice de la Comitetul raional de partid Călmățui, le-a adus vestea că un grup de țărani muncitori din Zăvoaia, Berlești și Stăncuța îi vor vizita.

Semnele belșugului

Dumitru Radu e om între două virste. Președinte al gospodăriei nu-i decît din primăvară, dar și-a cîștigat repede prețuirea și încrederea colectiviștilor pentru felul chibzuit și priceput cum știe să conducă gospodăria colectivă.

— Familia noastră, tovarăși, s-a adresat el oaspeților, e mare. În 1950, cînd ne-am unit, eram 114 familii și aveam 359 ha. de pămînt. Acum sîntem 577 familii și avem în proprietate obștească 3800 hectare. Și rezultatele sînt bune. Dar ce să mai vorbesc — a spus președintele. Haideți să vedem cu toții ceea ce prin cuvinte greu se poate spune...

În curtea sediului sînt 13 magazii de cereale, 2 pătule de porumb și o remiză pentru autocamionul „Molotov" al gospodăriei. Toate au fost construite în anii din urmă. Într-o magazie era grîu de sămînță ales din lanurile cele mai bune.

Dumitru Bageanac, țăran muncitor cu gospodărie individuală din Zăvoaia, a luat în mînă cîteva boabe.

— Bun grîu, i-a spus el lui Ion Androne, unul din brigadierii gospodăriei. Cîte kilograme zici că ați oprit pentru sămînță?

Brigadierul i-a răspuns pe dată: „Noi nu vorbim de kilograme. Ne-am obișnuit a vorbi de vagoane... Mai mult de 10 vagoane, tovarășe. Avem sămînță pentru 660 de hectare".

— Dar cît ați scos la hectar, a mai întrebat Dumitru Bageanac.

Fața brigadierului se lumină. Se cunoștea că are cu ce se mîndri.

— Am cules de pe 580 ha. cîte 1890 kg. de grîu la hectar, adică tocmai bine cît poți încărca într-un tren ce duce după el 109 vagoane. Dar nu numai grîul a dat o recoltă mare. Toate culturile noastre sînt frumoase.

...Oaspeții s-au oprit lîngă lanul de porumb, falnic ca o pădure. Au rupt cîte un știulete galben-roșcat.

— Ce-i drept, așa porumb n-avem noi în Zăvoaia — a spus cu glas molcom Dumitru Nica, un țăran muncitor întovărășit.

— Dar cum de-i așa frumos? — l-a întrebat Dumitru Nica pe Neculai Burlacu, un alt brigadier al gospodăriei colective.

— Inginerii agronomi de la raion și de la S.M.T. ne-au sfătuit să-l semănăm în „ochiurile" de ploaie, cînd pămîntul are căldură, adică pe la 10-15 aprilie, și să nu întîrziem semănatul. Apoi și S.M.T.-ul Cioara Doicești a făcut treabă bună.

Brigadierul a arătat apoi că din cele 618 ha. cultivate cu porumb, 450 ha. au fost prășite de 4 ori, 3 prașile fiind făcute mecanic cu tractoarele de la S.M.T., iar restul a fost prășit de trei ori.

Creșterea animalelor — izvor de venituri

Pe locul numit „Caragica", în plin cîmp, se ridică mîndre construcțiile fermei zootehnice.

Vizitatorii s-au interesat îndeaproape de numărul de animale pe care-l are gospodăria colectivă. Dumitru Pungă, brigadierul zootehnic, a început să înșire: 183 de cai, 80 de bovine, (dintre care 35 vaci cu lapte din rasele sură de stepă și roșie de stepă), 1605 oi merinos, 48 de scroafe cu 43 de purcei, 270 de rațe „Pekin", precum și 81 stupi de albine de la care au obținut anul acesta 545 kg. miere...

Oaspeții s-au uitat în boxe. Scroafele aveau fiecare cîte 8-11 purcei... Într-o boxă se vedeau 10 porci ce nu se mai puteau ridica de jos de grași ce erau. Gospodăria a încheiat contracte de îngrășare și livrare către stat a acestor porci.

— De-aș avea și eu un porc ca ăsta — a spus Ștefan Bordea, țăran din Berlești, nici n-aș avea unde să-l sărez. Și a început a rîde cu poftă...

— Măi frate, s-a auzit un glas... Dar cu ce hrăniți voi atîta puzderie de animale?...

— Am avut noi grijă de asta! — a răspuns brigadierul zootehnic. Avem asigurate 1.100 vagoane de furaje; 450 tone concentrate, 472,5 tone fîn de lucernă, punem 180 tone de porumb de siloz și 140 tone sfeclă furajeră, fîn, paie și altele.

Viața oamenilor e alta acum!

În ziua vizitei — ioia trecută — colectiviștii erau la muncă, cu mic, cu mare, bărbați și femei. Copiii erau la cele două grădinițe sezoniere.

Ei se jucau cu jucării cum mulți dintre vizitatori n-au putut niciodată să cumpere copiilor lor.

...Pe Toma Androne, unul din ciobanii gospodăriei colective, oaspeții l-au găsit încărcînd saci cu produsele ce i se cuvin drept avans.

— Poftiți dacă vreți și pe la mine, acasă — s-a adresat el vizitatorilor.

— O să-ți mîncăm urechile de-om veni atîția — au răspuns oaspeții rizînd.

— Nu vă fie teamă, că nu mă săracii — a răspuns tot rizînd tov. Androne.

Cînd au trecut pe la Toma Androne, oaspeților nu le venea să creadă că el a primit atîtea produse: 2.945 kg. grîu, 981 kg. secară, 6,5 kg. miere, 100 kg. ceapă, 287 kg. cartofi, 42 kg. brînză și altele... Anul trecut el a primit 1700 kg. grîu, deși la țăranii muncitori cu gospodărie individuală grîul nu s-a făcut mai de loc.

Toma Androne și-a terminat de curînd casa nouă cu 3 camere, a cumpărat și lui fiu-său o vatră în marginea satului.

Oaspeții au văzut că Androne are vacă cu lapte, zece oi, porc, păsări.

Mai curios ca toți era însă Șerban Lupașcu, un tînăr înalt, cu părul ca spicul griului copt. El este din satul Polizești și are 9 pogoane (4,5 ha.) pămînt. Le muncește cu nevasta și cu maică-sa. Toma Androne a avut, înainte de a intra în gospodăria colectivă, cam tot atît pămînt. Dar acum, Androne, cu doi dintre copiii lui, a dus acasă produse de două și chiar de trei ori mai multe decît a dus Șerban Lupașcu.

Vizitatorii au aflat apoi că 40 de colectiviști de la „Grivița Roșie" și-au făcut case noi, 8 și-au cumpărat aparate de radio, 5 și-au cumpărat mobilă, 12 și-au cumpărat biciclete...

— Viața colectiviștilor, a continuat Androne, devine tot mai bună. Numai să fii harnic să muncești.

Șerban Lupașcu a rămas pe ginduri. Apoi, într-un tîrziu, a spus: „Am să mă înscriu și eu în curînd în gospodăria colectivă. Văd că traiul e altul".

Mai mulți țărani muncitori cu gospodărie individuală și întovărășiți care au vizitat în acea zi gospodăria colectivă „Grivița Roșie" au arătat că s-au convins de faptul că gospodăria colectivă este calea cea bună, calea fericirii și a bunei stări.

EM. ALBULESCU

Vizitele specialiștilor sovietici în domeniul agriculturii

Duminică dimineața, specialiștii sovietici în domeniul agriculturii S. S. Praksin, A. A. Berezovski, F. I. Dubkovețki și N. S. Korobkin, care se află în țara noastră, au vizitat podul de peste Dunăre dintre Republica Populară Romînă și R. P. Bulgaria, precum și portul Giurgiu.

Delegația a fost însoțită de tov. Virgil Gligor, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii. (Agerpres)

Ansamblul artistic al tineretului coreean la Constanța

CONSTANȚA 12 (Agerpres). — Continuîndu-și turneul în țară, Ansamblul artistic al tineretului coreean a sosit în orașul Constanța.

În cursul zilei de duminică, oaspeții au vizitat portul Constanța, Casa de cultură a sindicatelor și alte instituții.

Seara, în parcul „Maxim Gorki" din localitate, în fața unui numeros public, solii artei coreene au prezentat un program de cîntece și dansuri, care a fost aplaudat îndelung de publicul constănțean.

Primul spectacol al Ansamblului sîrb de cîntece și dansuri

TIMIȘOARA (coresp. „Scînteii"). — Simbătă seara, în sala Operei de Stat din Timișoara, Ansamblul sîrb de cîntece și jocuri a dat un spectacol de gală, prima reprezentație de la înființarea ansamblului.

Au asistat numeroși oameni ai muncii, activiști de partid și de stat, care au aplaudat cu căldură programul prezentat.

Spectacolul a început cu cîntecul „Colectiviștii slăvesc partidul" de Vadim Sumschi, executat de corul și orchestra de tamburași a ansamblului, dirijate de tov. Ioan Checenovici. Cîntecul „Valurile Amurului", lucrarea compozitorului sovietic Sokolov, a fost executat de corul ansamblului. Au mai cîntat tineri soliști, printre care se numără Lazin Milorad, Mila Marici, Milena Giurcovici și alții. S-au mai cîntat melodii populare sîrbești și bănățene, în limbile română și sîrbă. Programul a cuprins și dansuri frumoase, apreciate de public. În curînd ansamblul se va deplasa în satele și comunele din raioanele Deta, Moldova Nouă și Sînnicolau Mare unde va da o serie de reprezentații.

Pentru mame'e cu mulți copii

ORADEA (coresp. „Scînteii"). — Statul democrat-popular poartă o grijă deosebită mamelor cu mulți copii, acordîndu-le premii unice de stat. În regiunea Oradea, de pildă, s-au plătit în ultimul timp premii unice de stat în valoare de 71.000 lei. Printre mamele care au primit asemenea premii sînt Maria Chișe din comuna Șauaieu, raionul Oradea, Rob Maria din comuna Chieșd, raionul Șimleu, și multe altele.

Numai în trimestrul II al acestui an, 844 familii cu mulți copii din orașul Oradea au primit ajutoare bănești în valoare de 135.610 lei, iar la 566 familii din raionul Aleșd s-a acordat o sumă de 77.061 lei.

Se înfrumusețează orașele

În Roșiorii de Vede, Călărași, Giurgiu, ca și în celelalte orașe din regiunea București, comitetele executive ale sfaturilor populare, deputații și comitetele de cetățeni se străduiesc neîncetat să execute cît mai multe lucrări gospodărești. Numărul străzilor pavate din aceste orașe este acum de aproape două ori și jumătate mai mare decît al celor pavate în anul 1943. În acest an zonele verzi din orașe au fost extinse, cuprinzînd acum o suprafață de 1.352.770 metri pătrați. Pentru înfrumusețarea parcurilor și zonelor verzi s-au construit și amenajat 6 sere de flori. De o parte și de alta a străzilor, pe o suprafață de peste 8 km., s-au plantat mii de pomi.

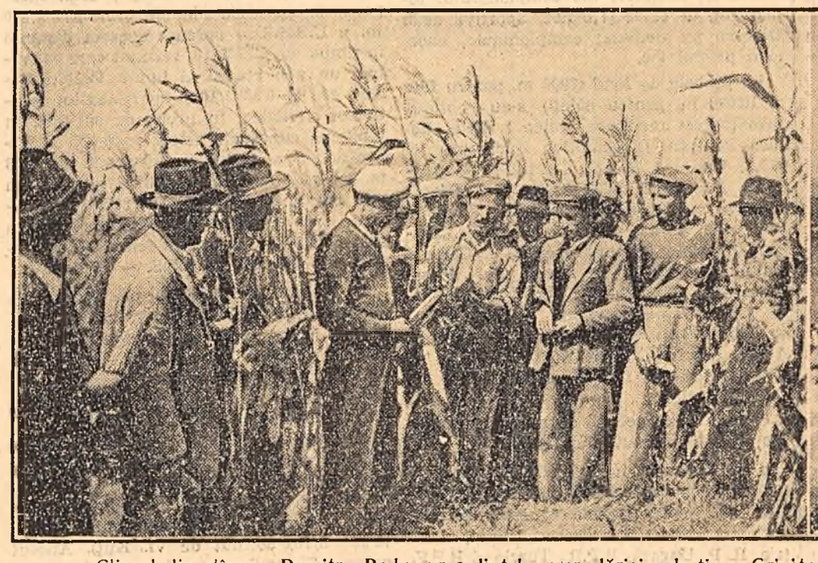

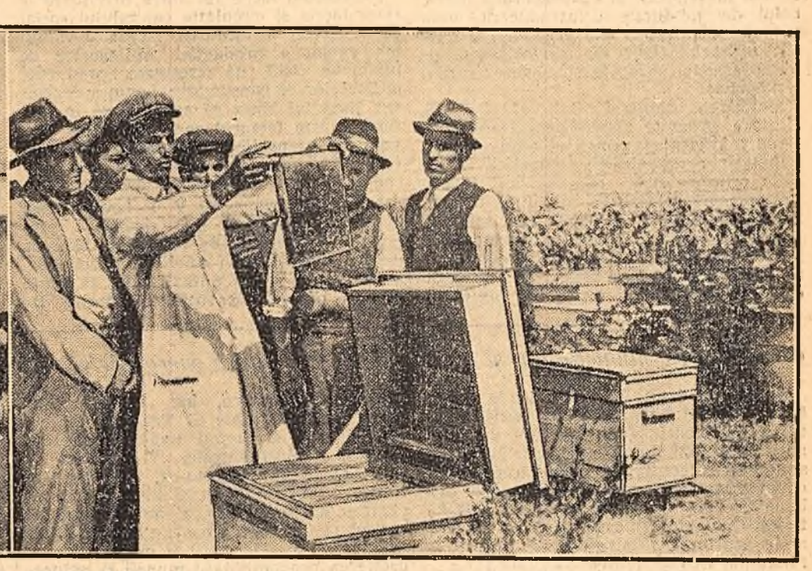

Clișeul din stînga: **Dumitru Radu, președintele gospodăriei colective „Grivița Roșie" din Insurăței, arată oaspeților porumbul copt, aproape bun de recoltat.** Clișeul din mijloc: **O parte din cireada de vaci a gospodăriei colective în fața unuia din cele patru grajduri construite în ultimii ani.** Clișeul din dreapta: **Stuparul gospodăriei, tov. Alexandru D. Alexandru, împărtășește oaspeților din experiența sa în creșterea albinelor.**

Pe drumul construirii socialismului

Unele chestiuni ale dezvoltării economiei Romîniei în lumina problemelor dezvoltării economiei țărilor de democrație populară

M. CONSTANTINESCU
membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R.,
vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne

În țările de democrație populară din Europa se face în prezent bilanțul îndeplinirii primelor planuri cincinale și se elaborează, conform directivelor partidelor comuniste și muncitorești, proiectele planurilor cincinale pe perioada 1956-1960.

La întocmirea acestor proiecte se ține seamă de experiența îndeplinirii primelor planuri cincinale, de părțile pozitive și de lipsurile acestora, care astăzi, după trecerea perioadei respective cuprinse în plan, pot fi văzute mai clar și analizate.

Îndeplinirea primelor planuri cincinale a cerut în țările de democrație populară un efort considerabil pentru construirea bazei economice a socialismului și ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, efort care a dus la profunde transformări economice și sociale: la dezvoltarea considerabilă a industriei și transporturilor în aceste țări, la un progres simțitor în transformarea socialistă a agriculturii, la lichidarea sistemului de aprovizionare a populației pe bază de cartele și rații și la larga desfășurare a comerțului socialist, la creșterea importantă a nivelului de trai al oamenilor muncii și la dezvoltarea culturii.

Dacă în primii ani ai existenței țărilor de democrație populară fiecare țară își planifica economia națională fără o strînsă coordonare cu planurile altor țări prietene, în prezent există toate posibilitățile pentru dezvoltarea planificată a economiei tuturor țărilor sistemului economic socialist pe baza noii diviziuni socialiste internaționale a muncii. Ținînd seamă de aceste posibilități, planurile de perspectivă ale tuturor țărilor de democrație populară coincid pentru prima oară în timp. O mai strînsă coordonare economică între țările de democrație populară din Europa, coordonare întemeiată pe principiile care stau la baza activității Consiliului de ajutor economic reciproc, nu încalcă drepturile suverane ale nici uneia din aceste țări, indiferent de nivelul dezvoltării ei economice.

În cursul celui de-al doilea cincinal se va continua cu forțe sporite lupta pentru îndeplinirea marilor sarcini de construire a socialismului și făurire a unei vieți și mai fericite pentru cei ce muncesc.

Întocmirea planurilor cincinale pune în fiecare țară probleme deosebit de importante în legătură cu dezvoltarea industriei socialiste în ansamblu și orientarea diferitelor ramuri industriale, în legătură cu dezvoltarea specializării și cooperării în interiorul fiecărei țări și între țări, în legătură cu introducerea hotărîtă a tehnicii avansate în toate ramurile economiei naționale. În domeniul agriculturii se pun de asemenea probleme mari privind mecanizarea lucrărilor agricole, extinderea irigațiilor și a ameliorărilor funciare, strîns legate de sarcina principală a agriculturii — sarcina transformării ei socialiste. De asemenea, chestiuni serioase se ridică în legătură cu modernizarea și îmbunătățirea transporturilor, dezvoltarea circulației mărfurilor și altele.

Este absolut clar că cheia pentru rezolvarea acestor probleme este dezvoltarea continuă a industriei grele, temelia temeliilor întregii economii socialiste, căreia i se și acordă o atenție primordială în toate planurile cincinale în curs de elaborare.

Dezvoltarea proporțională a tuturor ramurilor economiei va necesita eforturi considerabile și mari investiții nu numai în domeniul lucrărilor de construcții, ci mai cu seamă în privința dotării cu mașini-unelte, agregate, mașini de diferite tipuri atît a uzinelor, a fabricilor și a altor unități economice în construcție, cît și a celor existente.

Toate aceste măsuri privind dezvoltarea producției industriale și agricole, a transporturilor și a circulației mărfurilor au ca scop construirea socialismului în țările de democrație populară, asigurarea unei vieți îmbelșugate și cu nivel cultural ridicat pentru cei ce muncesc.

Raportul dintre sectorul socialist (de stat și cooperatist) și sectorul capitalist se schimbă neîncetat în țările noastre în favoarea sectorului socialist, atît prin dezvoltarea sectorului de stat cît și prin atragerea treptată a micilor producători de mărfuri pe făgașul socialismului. O dată cu aceasta, și contribuția sectorului socialist la produsul social și venitul național este în continuă creștere. Aceasta este o expresie vie a faptului că țările de democrație populară păsesc ferm pe drumul construcției socialiste victorioase.

Să încercăm să analizăm unele chestiuni actuale ale dezvoltării economiei Republicii Populare Romîne în lumina problemelor dezvoltării economiei țărilor de democrație populară.

I.

Marxism-leninismul ne învață că dezvoltarea rapidă a producției socialiste nu poate fi realizată decît pe baza unei tehnici superioare și a unui progres tehnic continuu.

Raportul prezentat de tovarășul N. A. Bulganin la ședința plenară a C.C. al P.C.U.S. din iulie 1955 a pus în centrul atenției partidului problema ridicării maxime a nivelului tehnic al producției. Condiția fundamentală pentru înfăptuirea acestei sarcini este accelerarea considerabilă a ritmului perfecționării tehnice în toate ramurile industriei pe baza electrificării, mecanizării și automatizării procesului de producție, a introducerii unor procese tehnologice mai avansate, a folosirii ultimelor tipuri mai perfecționate de mașini-unelte, agregate și mașini cu înalt randament.

Hotărîrea plenarei C.C. al P.C.U.S. „Despre sarcinile privind dezvoltarea continuă a industriei, progresul tehnic și îmbunătățirea organizării producției" arată căile concrete prin care se pot realiza aceste mari sarcini în condițiile Uniunii Sovietice. Această hotărîre este instructivă și prezintă o însemnătate deosebită pentru țările de democrație populară, ținîndu-se seamă, bineînțeles, de condițiile concrete ale fiecărei țări și de faptul că aceste țări se află în etapa de trecere de la capitalism la socialism.

Atît teoria marxist-leninistă cît și experiența practică a construirii socialismului în U.R.S.S. și în fiecare țară de democrație populară dovedesc necesitatea de a dezvolta neîntrerupt, multilateral și într-un ritm accelerat industria grea, în special industria constructoare de mașini și de motoare, pe baza tehnicii celei mai moderne.

În privința dezvoltării ramurilor industriei grele, fiecare țară de democrație populară ține seamă de condițiile materiale specifice: zăcămintele geologice, condiții naturale, experiența în producție etc. Fiecare țară ține seamă de asemenea de interesul propriu cît și de al celorlalte țări.

Dar dezvoltarea maximă a ramurii construcțiilor de mașini este o necesitate imperioasă pentru toate țările, fără de care nu se poate realiza progresul tehnic, mecanizarea mai înaltă a tuturor ramurilor economiei naționale, asigurarea întreținerii cuvenite a utilajului existent și perfecționarea sa neîncetată.

În ceea ce privește Republica Populară Romînă, trebuie avut în vedere că, spre deosebire de alte țări de democrație populară mai înaintate din punct de vedere tehnico-economic, industria R.P.R. se afla într-un stadiu foarte înapoiat acum 10 ani, la sfîrșitul celui de-al doilea război mondial. În afară de industria de petrol (care și ea ieșise grav diminuată din război), toate celelalte ramuri principale ale industriei mijloacelor de producție — industria siderurgică, de mașini, electrotehnică, chimică, carboniferă, energetică, industria materialelor de construcții etc. — erau foarte slab dezvoltate și se bazau pe o tehnică înapoiată, rudimentară. Aceasta a fost moștenirea economică rămasă de la burghezie în momentul naționalizării principalelor mijloace de producție (iunie 1948). În ultimii 7 ani, datorită eforturilor și spiritului de abnegație al clasei muncitoare, condusă de Partidul Muncitoresc Romîn, industria din R.P.R. a făcut un progres considerabil în toate ramurile, dar mai cu seamă în ramurile extracției și prelucrării petrolului, construcțiilor de mașini, electrotehnică și chimică, industria materialelor de construcții și altele. Producția globală industrială a crescut în acești 7 ani de peste 3 ori și jumătate în comparație cu 1948.

În dezvoltarea industriei mai există însă grave deficiențe. Astfel, cu toate că producția de oțel și laminate a crescut, ea este mult în urma nevoilor industriei constructoare de mașini. Cu toate că industria chimică s-a dezvoltat rapid, față de baza de materii prime existentă în țara noastră nivelul dezvoltării ei nu poate încă să ne satisfacă; în industria textilă față de capacitatea mare a țesătoriilor, capacitatea filaturilor nu este suficientă. Deși în cursul primului cincinal aceste neconcordanțe s-au atenuat, ele continuă să subziste și constituie pentru noi una din cele mai importante probleme.

Probleme foarte importante se pun în legătură cu producția tipurilor noi de mașini pentru înlocuirea utilajului învechit. Aceasta se referă, de asemenea, și la ramurile industriei bunurilor de larg consum, mai ales la industria textilă, a pielăriei, la producția de uleiuri comestibile, la industria zahărului, a prelucrării cărnii și la alte ramuri care necesită introducerea de utilaj nou, cît mai perfecționat.

Cadrele noastre tehnice acordă o atenție deosebită lichidării rămînerii în urmă în ceea ce privește fabricarea de produse sintetice ce formează materii prime bune și ieftine pentru industria textilă și de încălțăminte (fibre sintetice, mase plastice etc.) și creează deci posibilitatea de a spori producția bunurilor de consum. Este demn de subliniat că desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații, înfăptuită cu succes în țara noastră în decembrie 1954, a stimulat creșterea producției bunurilor de consum, îmbunătățirea calității, a sortimentelor, a prezentării exterioare și a ambalajului.

Industria construcțiilor, cu tot progresul remarcabil realizat în ultimii 5—6 ani, este de asemenea o ramură rămasă în urmă și cu o productivitate scăzută a muncii lucrătorilor. Și aci este necesară o cotitură în sensul mecanizării montajului și al folosirii mult mai largi a prefabricatelor standardizate din beton și ciment.

În industrie ridicarea productivității muncii, reducerea prețului de cost al producției mai rămîn încă serios în urmă față de ritmul general de dezvoltare a economiei. Astfel, de exemplu, productivitatea muncii a crescut în ultimii 5 ani numai cu 40%, ceea ce este insuficient față de progresul rapid al dotării cu utilaje noi a industriei noastre și față de creșterea cîștigului mediu al muncitorilor în această perioadă.

II.

O problemă esențială în întocmirea planurilor de dezvoltare a economiei naționale pe drumul socialismului este aceea a respectării unor anumite proporții între sectoarele I și II ale producției sociale.

Dezvoltînd ideile lui Marx privitoare la reproducția și circulația capitalului social total, Lenin a formulat legea creșterii mai rapide a producției mijloacelor de producție față de creșterea producției mijloacelor de consumație. Lenin a dezvoltat ideea lui Marx că **acumularea în sectorul I este factorul care determină dezvoltarea proporțională a celor două sectoare**, deci sectorul I trebuie să aibă rolul conducător în reproducția lărgită.

Ideea de bază a lui V. I. Lenin, ideea necesității creșterii mai rapide a producției mijloacelor de producție, este pe deplin valabilă și în condițiile economiei socialiste, deoarece numai astfel se poate asigura reproducția socialistă lărgită. De aici rezultă și necesitatea dezvoltării în ritm accelerat a industriei grele, valabilă în toate țările ce construiesc socialismul.

Această idee leninistă dezvoltată de I. V. Stalin în lucrările sale privitoare la industrializarea socialistă a călăuzit Muncitoresc Romîn atît la întocmirea primului plan cincinal și a planului de electrificare, cît și la elaborarea proiectului celui de-al doilea plan cincinal.

Lenin se referă în repetate rînduri la necesitatea dezvoltării proporționale a economiei naționale. La stabilirea proporțiilor juste în dezvoltarea economiei R.P.R. ne călăuzim tocmai după această idee leninistă ținînd seamă de condițiile concrete ale perioadei de trecere de la capitalism la socialism în țara noastră, ținînd seamă de baza de materii prime a Romîniei, de interesele sale și ale țărilor prietene. Pe lîngă toate acestea, țara noastră are și condiții naturale foarte favorabile pentru dezvoltarea industriei grele. Promovînd o politică de dezvoltare accelerată a industriei grele, trebuie să stabilim ritmul necesar de dezvoltare a ramurilor și întreprinderilor ei concrete.

În privința legii obiective a dezvoltării planice proporționale a economiei naționale trebuie menționat că această lege își desfășoară acțiunea în ansamblul economiei țărilor lagărului socialist, deoarece nu se poate considera dezvoltarea proporțională a unei țări democratice izolat de dezvoltarea celorlalte țări, și mai ales de dezvoltarea economiei U.R.S.S., întrucît dezvoltarea proporțională este caracteristică pentru economia tuturor acestor țări.

O legătură și coordonare mai strînsă a planurilor economice ale tuturor țărilor de democrație populară pe baza noii diviziuni internaționale a muncii presupune o coordonare tot mai mare a planurilor de producție a principalelor tipuri de produse, folosirea maximă a resurselor economice ale fiecărei țări, a posibilităților ei naționale specifice.

În fața nici uneia din țările de democrație populară nu stă sarcina care a stat la timpul său în fața U.R.S.S. — aceea de a asigura numai cu forțele proprii independența ei tehnico-economică față de capitalism. Țărilor de democrație populară le este mult mai ușor — ele se pot sprijini pe ajutorul Uniunii Sovietice. De aceea fiecare țară acordă — și, fără îndoială, că va acorda și în viitor într-o măsură și mai mare — o atenție deosebită dezvoltării, pe măsura posibilităților ei, a unor anumite ramuri ale industriei grele (dezvoltarea industriei de cărbune și a unor ramuri ale industriei chimice în Polonia, a industriei constructoare de mașini grele în Cehoslovacia, a industriei de aluminiu și a celei constructoare de mașini-unelte în Ungaria etc.). Multă atenție trebuie să se acorde aci utilității economice (rentabilității) a producției respective într-o țară sau alta, specializării și cooperării producției, înlăturării paralelismului dăunător, introducerii producției în serie.

Ajutorul Uniunii Sovietice, țară care construiește comunismul, colaborarea cu toate țările de democrație populară, cooperarea și specializarea pe o scară mai largă reprezintă factori esențiali în dezvoltarea fiecărei țări de democrație populară. O mare însemnătate, mai ales acum, are colaborarea tehnico-științifică, schimbul experienței înaintate în producție, schimbul de informații tehnice și științifice, căruia i-ar trebui dat un caracter mai operativ și practic.

Aceasta nu exclude de loc, ci, dimpotrivă, presupune că trebuie să fim la curent cu toate inovațiile tehnice, precum și cu progresul tehnic din țările capitaliste.

Schimbul de informații între Răsărit și Apus cu privire la dezvoltarea științei și tehnicii este foarte folositor. În această privință a fost foarte folositoare și eficace conferința tehnico-științifică pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice care a avut loc la Geneva.

La elaborarea noilor planuri cincinale sarcina ridicării maxime a nivelului tehnic al producției, prin sporirea simțitoare a ritmului de perfecționare tehnică în toate ramurile industriei, pe baza electrificării, a mecanizării și automatizării complexe a proceselor de producție, a introducerii celor mai noi mașini-unelte și aparate de mare randament, a chimizării și a perfecționării neîncetate a tehnologiei producției, a folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, este o sarcină centrală și în țara noastră.

III.

Problema repartizării investițiilor pe ramurile economiei în perioada celui de-al doilea plan cincinal formează obiectul unei preocupări speciale a partidului și guvernului, aceasta fiind legată direct de problemele capitale ale creșterii produsului social și venitului național în perioada 1956-1960. După cum se știe, în țările de democrație populară venitul național aparține aproape în întregime oamenilor muncii. O parte considerabilă a venitului național este atribuită direct oamenilor muncii, iar o altă parte este folosită pentru dezvoltarea economiei naționale și pentru satisfacerea unei serii de nevoi sociale (investiții, cheltuieli social-culturale etc.)

În perioada primelor planuri cincinale într-o serie de țări de democrație populară o parte considerabilă din venitul național era folosită pentru investiții. Aceasta se explica prin ritmul accelerat al dezvoltării industriei grele, precum și prin efortul deosebit în alte sectoare, cerut de situația internațională care s-a creat.

În această perioadă, în țara noastră partea investițiilor era de peste 20% din venitul național, atingînd punctul maxim în 1953, cînd a reprezentat aproape 29%. Dacă pentru industrie, fondurile prevăzute erau de aproape jumătate din totalul investițiilor, în schimb, pentru agricultură, proporția era neîndestulătoare. Aceasta a contribuit ca în unii ani (mai cu seamă 1952-1953) aprovizionarea populației cu produse agricole alimentare, precum și aprovizionarea industriei ușoare cu materii prime să fie nesatisfăcătoare. Aceste lipsuri au fost în bună parte remediate în cursul anilor 1954 și 1955. Un rol important a avut aci hotărîrea plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. din august 1953. Efortul de ridicare a producției agricole, vegetale și animale, și de transformare socialistă a agriculturii va continua fără întrerupere și în perioada celui de-al doilea plan cincinal, care va avea la bază dezvoltarea industriei producătoare de mijloace de producție. Dezvoltarea producției de cereale, în primul rînd de porumb, care are condiții optime în țara noastră și va putea din nou cuprinde un teritoriu pînă la 4.000.000 ha. față de 3.250.000 ha. — maximul suprafeței cultivate cu porumb la sfîrșitul primului plan cincinal — va permite o sporire a producției animale — carne, lapte, grăsimi, lînă.

Dezvoltarea unor culturi tehnice, care au condiții favorabile în țara noastră, și sporirea producției lor la hectar (mai ales a sfeclei de zahăr), sporirea suprafeței cultivate cu vii și îmbunătățirea îngrijirii acestora, precum și alte măsuri de mare însemnătate pentru dezvoltarea agriculturii, cum sînt irigațiile și ameliorările funciare, vor necesita în cursul perioadei ce urmează investiții mari, care vor spori proporția investițiilor pentru agricultură în volumul total al investițiilor. Întregul program de ridicare a agriculturii elaborat de organele de partid și stat, urmărește treptata transformare socialistă a agriculturii prin atragerea pe baza liberului consimțămînt a țăranilor muncitori în diferitele forme colective de producție, de la asociațiile simple și întovărășiri pînă la gospodării agricole colective.

În ceea ce privește transformarea socialistă a agriculturii în R.P.R. ne călăuzim de ideea lui Lenin, subliniată de N. S. Hrușciov în cuvîntarea pe care a rostit-o la București la 22 august:

„Marea industrie mecanizată și introducerea ei în agricultură este singura bază economică a socialismului, singura bază a succesului în lupta pentru izbăvirea omenirii de sub jugul capitalului".

Dezvoltarea rapidă a producției industriale și agricole va cere o lărgire considerabilă a circulației mărfurilor și a transportului de mărfuri, ceea ce va necesita, la rîndul său, o sporire importantă a investițiilor.

În sfîrșit, dezvoltarea cercetărilor științifice și tehnice, lărgirea bazei materiale a culturii, învățămîntului, educației fizice cer de asemenea sporirea investițiilor.

Toate acestea arată cît de ascuțit se pune problema proporției fondului de acumulare (și implicit a fondului de investiții) din venitul național. Trebuie să se facă față tuturor nevoilor economiei naționale în ceea ce privește investițiile și să se păstreze totodată limitele normale și corelația potrivită între fondul de acumulare socialistă și fondul de consum și nivelul lor necesar.

Care poate fi calea rezolvării acestei probleme?

Introducerea tehnicii noi, a proceselor tehnologice noi și a producției în serie duce în mod necesar la o creștere rapidă a productivității muncii, care este factorul principal al creșterii venitului național, și, deci, și al creșterii nivelului de trai al oamenilor muncii, duce la reducerea costurilor, la creșterea acumulării socialiste. Dar tot atît de important este ca an de an să crească și eficiența investițiilor, ca ele să dea rezultate în timp scurt și să sporească produsul social.

O sporire simțitoare a venitului național în perioada celui de-al doilea plan cincinal, corespunzătoare creșterii continue a producției industriale și agricole, va permite ca, fără o depășire a proporției existente între fondul de acumulare și fondul de consum, volumul investițiilor în economia națională să poată crește an de an. Desfășurarea an de an a reproducției lărgite în sectorul socialist al economiei noastre naționale are o deosebită însemnătate politică, pentru că înseamnă nu numai reproducția lărgită a forțelor de producție socialiste, ceea ce are o importanță deosebită pentru asigurarea victoriei depline a socialismului asupra capitalismului în țara noastră.

Trebuie să se țină seamă de faptul esențial că în țările de democrație populară se desfășoară o luptă între socialism și capitalism, că în aceste țări există, în condițiile perioadei de trecere, cel puțin 3 sectoare social-economice, că lărgirea neîncetată a relațiilor de producție socialiste înseamnă și trebuie să însemne restrîngerea neîncetată a relațiilor de producție capitaliste.

În condițiile regimului de democrație populară, problemele distribuirii și redistribuirii venitului național se pun cu totul altfel decît în țările capitaliste, și venitul național în aceste țări este folosit aproape în întregime în interesul maselor muncitoare, în interesul dezvoltării economiei naționale pe drumul socialismului. În aceste condiții noi, creșterea rapidă a venitului național înseamnă în același timp și creșterea rapidă a nivelului material și cultural al oamenilor muncii și, deci, înfăptuirea permanentă a cerințelor legii economice fundamentale a socialismului.

Articol apărut în „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!" Nr. 36(357).

Sport

Campionatele europene de tir

Sunet prelung de sirenă a vestit duminică dimineața începerea oficială a campionatelor europene de tir. Sutele de participanți la competiție, trăgători cu renume din numeroase țări, și-au ocupat locurile în cele 5 standuri ale marelui poligon de la Tunari.

De la început, proba de armă militară a lăsat să se întrevadă o însuflețită luptă sportivă între echipele Uniunii Sovietice, Elveției și Suediei. Pe fișele de concurs ale trăgătorilor Peremotin (U.R.S.S.), Schmidt (Elveția), Masztak (R. P. Polonă), Erben (Suedia), arbitrii consemnau deseori cifra 10 — punctajul obținut în decursul probelor.

După cîteva ore de pasionantă și încordată întrecere, componenții echipei U.R.S.S. au confirmat măiestria în această grea probă, totalizînd 2.633 puncte, performanță cu care au adus patriei lor titlul de campioană a Europei. Titlul de campion european individual a revenit trăgătorului elvețian E. Schmidt, cu 531 puncte, urmat de sportivii sovietici Novojilov și Krisnevski cu cîte 530 puncte.

Țiuitul a cinci focuri de pistol întrerupea din timp în timp liniștea ce domnea la standul probei de pistol viteză.

Cîtă iscusință se cere unui participant la o asemenea probă! De la distanța de 25 de metri, el trebuie să ochească țintele a cîte 5 siluete, care îi apar în față doar pentru cîteva clipe.

În proba de pistol viteză, titlul de campion al Europei a revenit trăgătorului E. Cerkasov (U.R.S.S.), care a realizat 587 puncte. Reprezentantul R.P.R., maestrul emerit al sportului Gh. Lichiardopol a ocupat locul 4 cu 580 puncte. Performanța realizată de Cerkasov este superioară cu 3 puncte recordului mondial deținut de Kalinicenko (U.R.S.S.). Trăgătorii sovietici au repurtat victoria și pe echipe, totalizînd 2339 puncte, performanță de asemenea superioară recordului mondial stabilit la Caracas anul trecut, de echipa U.R.S.S., cu 2317 puncte. Pe locul doi s-a clasat echipa Finlandei cu 2279 puncte, urmată de echipele R.P. Ungare, R.P.R., R. Cehoslovace, R. P. Polone și R. P. Bulgaria.

Pasionantă a fost și desfășurarea probei de talere. Talerele, trimise cu iuțeală de aparatele automate, se înalță în diferite direcții, fiind țintite, în cîteva secunde de zbor, cu multă precizie.

Trăgătorii sovietici au cucerit cel de al treilea titlu european al zilei în proba de talere pe echipe (200 bucăți). Echipa U.R.S.S. a totalizat 766 puncte, urmată în ordine de echipele R.P. Ungare cu 751, R. P. Polone 748, R. Cehoslovace 747, R.P.R. 737, R. F. Germane 729 și R. P. Bulgaria cu 714. În clasamentul individual după două manșe (200 bucăți) conduce danezul E. Cristensen cu 194 puncte, la egalitate cu J. Nikandrov (U.R.S.S.). Pe locul trei se află Kuli Naghy (R. P. Ungară) cu 193 puncte.

Campionatele republicane de atletism

Duminică s-au încheiat la Cluj campionatele republicane de atletism, competiție la care au luat parte fruntașii acestei ramuri de sport și numeroși tineri care s-au afirmat de curînd. La o serie de probe, unele elemente tinere au realizat performanțe mai bune decît sportivi consacrați. Demnă de remarcat este performanța tînărului Rudolf Liker (Recolta), care a cîștigat titlul de campion republican la proba de triplu salt cu rezultatul de 14,17 metri. Dintre ceilalți participanți tineri s-au mai remarcat: Georgeta Mogoș (400 m. și 800 m. plat), Silvia Băltăgescu (100 m. plat), Zoltan Vamoș (800 m. plat), Carol Adler (săritura cu prăjina) și alții.

Unii dintre sportivii de frunte ai țării noastre, ca maeștrii sportului Ilie Savel, Alexandra Sicoe, Alexandru Merică, Ion Opriș și alții, au obținut rezultate bune.

Trebuie spus însă că aceștia și alții ar fi putut realiza performanțe superioare — și au luptat cu însuflețire pentru aceasta — dar starea proastă a pistei și a sectoarelor de sărituri nu le-a permis. Așa se explică, spre exemplu, faptul că, deși întrecerea pe distanța 100 m. plat (bărbați) a fost deosebit de disputată, timpul realizat a fost numai de 11 secunde.

Inspecția de atletism și comisia centrală de specialitate n-au controlat din timp condițiile în care se află această bază sportivă.

★

În ultima zi de concursuri au mai cîștigat titlul de campioni republicani pe anul acesta: Aneliese Zimbresteanu (sulița — 45,27 m.), Zeno Dragomir (săritura cu prăjina — 3,90 m), Iolanda Balaș, (săritura în înălțime — 1,62 m.), Edith Treybal (800 m. plat — 2 minute, 15,5 secunde), D. Birdău (1500 m. plat — 3 minute, 54,6 secunde), C. Grecescu (10.000 m. — 31 minute, 29,2 secunde), M. Raica (aruncarea discului — 46.43 metri), componenții ștafetei de 4x100 m. a asociației „Dinamo" — Opriș, Savel, Stoenescu, Wiesenmayer — (41,6 secunde), I. Opriș (110 m. garduri — 14,5 secunde), I. Savel (400 m. plat — 48,3 secunde).

Aprecierile elogioase ale presei engleze cu privire la echipa de rugbi a Bucureștiului

LONDRA 12 (Agerpres). — După cum s-a anunțat, echipa de rugbi a orașului București și-a încheiat simbătă turneul pe care l-a întreprins în Anglia. În cele trei întîlniri, susținute cu echipele fruntașe ale rugbiului britanic, selecționata noastră a obținut rezultate valoroase: 19—3 cu Swansea, 3—6 cu Cardiff, 9—9 cu Harlequins. Stilul de joc, tehnica, bărbăția și voința cu care au luptat în fiecare meci le-au atras rugbiștilor romîni aplauzele și aprecierile elogioase ale presei și opiniei sportive din Anglia.

Într-un comentariu semnat de George Williams pe marginea turneului echipei noastre, agenția Reuter transmite: „Membrii Uniunii de rugbi sînt martorii răspîndirii acestui sport în toate colțurile lumii. Franța l-a învățat de la englezi și datorită locului de frunte pe care-l ocupă în rugbiul internațional, Marea Britanie are de învățat de la ea. Acum o altă țară europeană apare pe primul plan al rugbiului mondial: Romînia. Recent, o selecționată a orașului București și-a încheiat scurtul său turneu în Marea Britanie. Nivelul jocului demonstrat de rugbiștii romîni egalează pe cel al oricărei bune echipe britanice. Dar ce a impresionat mai mult la ei a fost dorința de a învăța. Anul trecut, Clem Thomas, membru al echipei Țării Galilor, care a vizitat Bucureștiul cu echipa Swansea, a oferit federației romîne o carte scrisă de antrenorul Danie Craven. În meciul disputat săptămîna trecută cu Swansea s-a observat în ce măsură și-au însușit romînii, în numai 12 luni, arta jocului de pase rapide în atac. Romînii au intenția să organizeze anul viitor o competiție internațională la București, cu participarea celor mai bune echipe din Praga, Paris, Londra, Cardiff și Swansea. Romînia este pentru intensificarea întîlnirilor internaționale. „Avem încă mult de învățat, a declarat un membru al delegației romîne, și vom lua în considerare orice invitație din partea oricărei echipe de a susține întîlniri amicale și nu ne vom supăra dacă vom fi bătuți".

Autorul comentariului face apoi un scurt istoric al rugbiului în Romînia. „Astăzi — scrie în continuare George Williams — rugbiul a devenit un sport popular în rîndurile muncitorilor industriali; există un campionat cu două divizii la care participă 27 de echipe.

Numeroase cluburi britanice au adoptat concepția romînilor în ce privește antrenamentul pentru desăvîrșirea pregătirii fizice.

Echipele romîne vor fi un adversar de valoare și vor aduce multe lucruri noi în rugbiul internațional".

În cronica sportivă a postului de radio Londra se spune: „Echipa din R.P.R. s-a prezentat într-o superbă condiție fizică. Din cele trei meciuri susținute în opt zile a cîștigat unul, a făcut un joc egal iar unul l-a pierdut, realizînd un golaveraj favorabil de 31—18. Rezistența și viteza jucătorilor romîni au fost factorii de bază ai frumoaselor rezultate obținute în acest scurt turneu.

Credem că stabilirea relațiilor romîno-britanice în domeniul rugbiului nu poate fi decît folositoare sportului cu balonul oval atît în Marea Britanie cît și în Republica Populară Romînă".

În cîteva rînduri

● La ștrandul Tineretului din Capitală au luat sfîrșit duminică după-amiază campionatele republicane de natație pentru seniori și senioare. Cel mai bun rezultat al ultimei zile a fost obținut de înotătoarea Maria Both (Progresul) care în proba de 200 m. spate a realizat timpul de 3'02"3/10 — nou record al R.P.R. de senioare și junioare. Acoperind distanța de 200 m. spate în timpul de 2'45"8/10, Ștefan Ionescu (C.C.A.) a stabilit un nou record al R.P.R. de juniori categoria I-a.

În clasamentul general pe asociații, primul loc a fost ocupat de „Progresul" cu 188 puncte.

● Pe lacul Snagov s-au desfășurat simbătă și duminică întrecerile finale, pentru seniori și senioare, ale campionatului republican de caiac și canoe. Sportivii de la Dinamo au dominat campionatele, cucerind primul loc.

La probele de fond (3000 m. pentru fete și 10.000 m. pentru băieți) s-au obținut următoarele rezultate: caiac 1. Fete: Rodica Petrescu (Locomotiva București) 16' 21",2. Canoe 1 Băieți: Leon Rottman (Dinamo București) 54'33".8. Caiac 2. Băieți: Eremia Oprea-Mihai Balint (Dinamo București) 43'.2"; Caiac 1 Băieți: D. Grigore (Dinamo București) 46'54",4; Caiac 4 Băieți: C. Grigorescu, Lazăr, Gh. Popa, Munteanu (Dinamo-București) 39'54"; Caiac 2 fete: Maria Navasart, E. Budu (Constructorul București) 15'01"; Canoe 2 băieți: Aghei, Lipalit (Dinamo București) 51'14",8. Viu disputate au fost și celelalte probe ale campionatului.

Cupa a fost cucerită de asociația Dinamo, care a obținut 77 puncte.

● La Belgrad a început simbătă un concurs internațional de călărie organizat de Federația internațională equestră la care participă echipe din Franța, Italia, Austria, R. P. Ungară, R.P.R., Turcia și R.P.F. Iugoslavia.

După două zile de întreceri, în clasamentul general pe echipe, reprezentativa R.P.R. ocupă locul doi, după echipa Turciei.

● Pe stadionul „Dinamo" din Moscova s-a desfășurat întîlnirea internațională de atletism dintre echipele masculine și feminine ale Uniunii Sovietice și Marii Britanii. Timp de peste patru ore, în fața zecilor de mii de spectatori s-au disputat întrecerile la 31 de probe atletice dintre care 24 au fost cîștigate de atleții sovietici iar 7 de sportivii englezi. Scorul final al întîlnirii este 220-141 puncte în favoarea echipei de atletism a Uniunii Sovietice.

În cadrul meciului, au fost stabilite numeroase performanțe de valoare printre care un nou record mondial și unul european. Echipa feminină de ștafetă 3 x 800 m. a U.R.S.S. a parcurs această distanță în timpul de 6'27"6/10, rezultat care constituie un nou record al lumii. Vechiul record era de 6'33"2/10 și aparținea tot sportivelor sovietice. În proba de săritură în lungime, cunoscuta atletă sovietică L. Vinogradova a egalat cu rezultatul de 6,28 m. recordul mondial, stabilind totodată un nou record al Europei. Un rezultat excelent, care egalează recordul mondial, a fost obținut și de echipa feminină de ștafetă 4 x 100 m. a U.R.S.S. — 45"6/10.

● Simbătă și duminică s-a disputat la Budapesta întîlnirea internațională de atletism dintre echipele reprezentative ale R. P. Ungare și R. P. Polone. La bărbați, victoria a revenit echipei maghiare cu 122-89 puncte, iar la femei atletele maghiare au cîștigat cu 58-46 puncte.

În cursul întrecerilor au fost stabilite trei noi recorduri mondiale. Sandor Iharos a acoperit 5000 m. în timpul de 13'50"8/10 (vechiul record 13'51"2/10 deținut de Vl. Kuț) și 3 mile în 13'25"0 (vechiul record 13'26" 6/10, deținut de Vl. Kuț). Atletul polonez Chromik a corectat recordul mondial al probei de 3000 m. obstacole, realizînd timpul de 8'40"2/10. (Agerpres)

Consfătuirea muncitorilor și tehnicienilor din ramura energiei electrice

Simbătă și duminică a avut loc la Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice consfătuirea pe țară cu ingineri, tehnicieni și fruntași în producție din sectoarele de construcții și montaj din acest departament, în vederea găsirii celor mai bune căi care să ducă la creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost și la scurtarea termenului de punere în funcțiune a construcțiilor energetice.

Au prezentat referate ing. Alexandru Nisim, director al Institutului de studii și proiectări energetice, ing. Dumitru Ceapîru, director tehnic al Trustului „Electro-Montaj", și Ștefan Budescu, director general al hidrocentralei „V. I. Lenin".

În încheierea consfătuirii, tov. ing. Gh. Cloară, ministrul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice, a indicat măsurile ce trebuie luate de proiectanți și de întreprinderile de construcții și montaj pentru creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost la lucrările energetice. (Agerpres).

Primul concurs pe țară al grupelor sanitare ale Crucii Roșii

Duminică 10 septembrie a început pe Stadionul Tineretului din Capitală primul concurs pe țară al grupelor sanitare ale Crucii Roșii a R.P.R.

Cuvîntul de deschidere a festivității a fost rostit de acad. Vasile Mîrza, președintele C.C. al Crucii Roșii a R.P.R.

Întrecerea pentru cucerirea titlului de grupă fruntașă pe țară a început cu desfășurarea probelor sportive, continuînd cu probele sanitare practice și teoretice.

La sfîrșitul concursului, ieri, juriul a anunțat următoarele rezultate: grupa sanitară de la gospodăria colectivă „Victoria" din comuna Nădlac, regiunea Arad, a cucerit locul I. Pe locul II s-a clasat grupa sanitară de la uzina „8 Martie" P. Neamț, iar pe locul III — grupa sanitară de la depoul C.F.R.-Pașcani. Grupei sanitare cîștigătoare i s-a acordat cupa de argint a C.C. al Crucii Roșii și drapelul de grupă sanitară fruntașă pe țară (de la **V. Popescu**, coresp. voluntar).

Tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Federale Germane

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite :

După cum s-a mai anunțat în comunicatul cu privire la tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Federale Germane, la cea de-a doua ședință din 10 septembrie, N. A. Bulganin, conducătorul delegației sovietice, a făcut o declarație.

(Textul declarației lui N. A. Bulganin a fost publicat în ziarul nostru din 11 septembrie).

Cancelarul K. Adenauer, care a prezidat ședința, a declarat că înainte de a da cuvîntul ministrului Afacerilor Externe al R. F. Germane, el ar vrea să insiste asupra unor puncte din declarația conducătorului delegației sovietice.

(Textul declarației cancelarului K. Adenauer se publică în ziarul de azi).

Apoi a făcut o declarație H. von Brentano, ministrul Afacerilor Externe al R. F. Germane.

(Textul declarației lui H. von Brentano se publică în ziarul de azi).

În legătură cu cuvîntările cancelarului K. Adenauer și H. von Brentano a luat apoi cuvîntul N. S. Hrușciov.

(Textul cuvîntării lui N. S. Hrușciov se publică în ziarul de azi).

În continuare a luat cuvîntul V. M. Molotov.

(Textul cuvîntării lui V. M. Molotov se publică în ziarul de azi).

Cancelarul K Adenauer, luînd cuvîntul pentru a doua oară în ședința din 10 septembrie, a declarat :

În dimineața zilei de astăzi am avut o discuție extrem de serioasă și puteți fi convinși că delegația germană va analiza foarte amănunțit și cu seriozitate declarațiile dumneavoastră. Cu toate acestea, trebuie să revin chiar acum asupra unor declarații deoarece mi se pare că există primejdia de a devia de la poziția pe baza căreia ne-am întrunit.

Domnul ministru al Afacerilor Externe, Molotov, a spus că aceste tratative au drept scop stabilirea de relații diplomatice normale. În conformitate cu nota guvernului sovietic din 7 iunie înțelegem în alt mod țelul întîlnirii noastre. În această notă se spune : „Guvernul sovietic consideră că interesele păcii și securității europene, ca și interesele naționale ale poporelor sovietic și german, cer normalizarea relațiilor între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană".

În notă se spune în continuare: „Experiența istoriei învață că menținerea și întărirea păcii în Europa depind într-o măsură hotărîtoare de existența unor relații normale, bune, între popoarele sovietic și german". În interesul păcii în Europa și în interesele celor două popoare ale noastre am venit aici pentru a restabili relații normale și bune între popoarele noastre, și nu numai în acest scop — aceasta ar fi doar o mică parte a sarcinii noastre — ci și de a stabili relații diplomatice normale. Mai mult, vrem de asemenea să stabilim relații **bune**. Iată de ce, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, domnilor, am considerat că trebuie să discutăm aici despre soarta tuturor persoanelor reținute, iată de ce trebuie să discutăm aici — în numele securității europene — problema unificării Germaniei.

Trec la un alt punct. Domnul Hrușciov, precum și domnul Molotov au spus că as fi afirmat că armata sovietică a săvîrșit și ea crime după venirea ei în Germania. Declar categoric — am controlat aceasta după notele secretarului de stat Hallstein — în mod conștient și intenționat n-am spus acest cuvînt. Am spus că la intrarea trupelor s-au produs de asemenea lucruri îngrozitoare, și ar fi just să nu aprofundăm aici aceste fapte.

Domnul ministru al Afacerilor Externe, Molotov, a spus că germanii nu au fost în stare să se elibereze ei înșiși de hitlerism, dar, domnilor, nu vă supărați pe mine pentru ceea ce vă voi spune acum, aceasta nu se referă numai la Uniunea Sovietică, ci și la o serie de alte țări. De ce marile puteri i-au dat posibilitatea lui Hitler după anul 1933 să se întărească atît de mult ? Aceasta este o problemă hotărîtoare. Cînd mă gîndesc ce onoruri i-au dat marile puteri lui Hitler, de pildă, în cadrul jocurilor olimpice de la Berlin, atunci — vă rog să mă înțelegeți — într-adevăr nu sînt în stare să-mi stăpînesc temperamentul Nu voi uita niciodată că Hitler a săvîrșit nepedepsit orice încălcare a tratatelor internaționale. Prin aceasta acest om a devenit un erou în ochii unor germani naivi, iar acest lucru a provocat disperarea altora. S-a putut vedea — eu am urmărit aceasta din 1933 — cum s-a permis acestui om să se ridice atît de mult și noi, mă refer la guvernul federal și membrii parlamentului nostru, sîntem nefericiții moștenitori ai întregii acestei situații. Trebuie să încercăm — deoarece și Germania a suferit extrem de mult în timpul războiului — trebuie să încercăm să refacem Germania ; trebuie să încercăm să cîștigăm din nou încrederea statelor străine, precum și încrederea dumneavoastră ! Știu că aceasta este o sarcină grea, ea trebuie însă rezolvată.

Acum aș vrea să spun cîte ceva despre N.A.T.O. Sînt convins că dacă marile puteri vor continua să ducă și pe viitor în mod realist tratative, și în această privință bazele au și fost create, atunci cele ce s-au realizat în cadrul N.A.T.O. pot și trebuie să devină un instrument al unui sistem de securitate europeană. Și cred că realizarea acestei sarcini trebuie să fie țelul unei politici mari, duse în mod realist.

Domnilor, aș vrea să vă mai spun, cu toată sinceritatea, cîteva cuvinte. Credem că cunoaștem cazuri — numărul lor este destul de mare — cînd germanii, care au căzut în prizonierat, au fost condamnați pentru crime săvîrșite de ei după încetarea operațiunilor militare. Poporul sovietic este un popor care are o inimă mare și un suflet deschis. Același lucru îl pot afirma despre poporul meu și de aceea această problemă are o importanță atît de mare pentru poporul nostru. Nu dorim nimic altceva decît ca dumneavoastră să studiați totuși împreună cu noi această problemă. Vă rog foarte mult să discutați totuși cu noi această problemă. Nu ne lăsați, vă rog, să ne întoarcem acasă cu declarația: Guvernul sovietic a refuzat în genere să discute cu noi această problemă.

Acum despre Republica Democrată Germană. Domnul ministru al Afacerilor Externe, Molotov, a spus, și presupun că domnul Bulganin a vorbit și el despre aceasta, că germanii trebuie să ia singuri inițiativa pentru a se întîlni. Aceasta cuprinde mult adevăr. Sînt absolut de acord. Dar, domnilor, considerăm că guvernul Republicii Democrate Germane nu poate să pretindă că reprezintă pe cei 17 sau 18 milioane de germani care locuiesc în zona sovietică, deoarece nu este recunoscut de locuitorii zonei sovietice ca reprezentant al lor Credeți-mă, nu este cîtuși de puțin vorba că ne aflăm aici, în fața dumneavoastră, și că privim de sus o țară sau alta — nici nu poate fi vorba de aceasta. În momentul în care ne vom convinge că în fața noastră se află adevărații reprezentanți, recunoscuți de populația zonei sovietice, am lua loc alături de ei în jurul aceleiași mese. Poporul german, și sînt convins de aceasta, va ști atunci care este sarcina și datoria sa.

Aș vrea să mai adaug ceva, domnule Bulganin. Aveți vă rog în vedere că noi, germanii, ne dăm clar seama de situația noastră geografică, și nu vă puteți imagina un alt factor mai bun care, dacă va fi făcută cîndva încercarea de a se dezlănțui un război în Europa, să pledeze împotriva acestuia, deoarece vom avea de suferit cel mai mult de pe urma războiului.

Permiteți-mi acum să trec la ceea ce a spus dl. Hrușciov în legătură cu relațiile economice. Și eu consider că între Uniunea Sovietică și noi se pot dezvolta relații economice foarte avantajoase pentru cele două țări. Aș vrea să vă propun să lăsăm de o parte acum problemele de război și de după război pentru ca fiecare din cele două părți ale noastre, dacă dvs., domnule președinte al Consiliului de Miniștri, sînteți de acord cu aceasta, să se consulte în privința discursurilor rostite astăzi și să începeapă încă astăzi, înainte de amiază, să discute și relațiile economice.

În legătură cu sus-amintita declarație a lui K. Adenauer a vorbit N. A. Bulganin.

Înainte de a trece la problemele economice, a declarat N. A. Bulganin, consider necesar să fac următoarele observații. Delegația sovietică la notă de declarația dvs. că veți lua în discuție declarațiile făcute astăzi de mine și de colegii mei, că veți examina declarația lui N. S. Hrușciov. Aș vrea să trec la problema rolului pe care îl au germanii în reunificarea Germaniei.

Cele spuse de dvs., în privința guvernului Republicii Democrate Germane, nu pot fi calificate altfel decît ca un atac. Ca o dezmințire a celor spuse despre guvernul Republicii Democrate Germane este suficient să fie citate următoarele fapte :

Recent, eu și N. S. Hrușciov am fost în Republica Democrată Germană. Am parcurs aproximativ 500 de km., am fost în întreprinderile industriale și agricole, în multe orașe și localități.

Noi am văzut atitudinea adevărată, reală a populației germane față de guvernul său, față de guvernul Republicii Democrate Germane. Atitudinea cetățenilor germani dovedește că populația respectă, recunoaște guvernul Republicii Democrate Germane și îl consideră drept guvernul său.

În sfîrșit, guvernul Republicii Democrate Germane este un guvern suveran, recunoscut de o serie de țări europene, recunoscut de două mari puteri — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Populară Chineză.

După părerea mea, acestea sînt cu totul suficiente pentru a dezminți declarația dvs. Consider că argumentele aduse aici de delegația Republicii Federale Germane nu vor contribui la o înțelegere reciprocă între Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană în ce privește rezolvarea problemei reunificării celor două părți ale poporului german.

Cît despre propunerea de a se trece la problemele economice, delegația sovietică nu are de obiectat împotriva ei.

Dr. W. Hallstein, secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe al R.F. Germane, a făcut o declarație în legătură cu relațiile economice dintre Republica Federală Germană și Uniunea Sovietică.

(Textul declarației lui W. Hallstein se publică în ziarul de azi).

În cursul schimbului de păreri în această problemă, N. S. Hrușciov l-a întrebat pe cancelarul Adenauer dacă consideră posibilă ducerea de tratative cu privire la normalizarea relațiilor comerciale în cursul actualei vizite a delegației Republicii Federale Germane sau dacă acest lucru va fi făcut ulterior.

K. Adenauer a răspuns că în prezent delegația Republicii Federale Germane, necunoscînd condițiile concrete în domeniul economiei, ceea ce este important pentru orice tratative economice, nu poate spune : „Noi încheiem un tratat comercial". La întrebarea lui N. A. Bulganin dacă acest lucru înseamnă că vor avea loc tratative speciale și că din Republica Federală Germană va sosi o delegație economică specială, cancelarul Adenauer a răspuns că el a avut în vedere tocmai tratative speciale cu o delegație specială.

N. A. Bulganin a fost de acord cu aceasta.

A luat apoi cuvîntul N. S. Hrușciov.

Ședința noastră de astăzi, a declarat N. S. Hrușciov, este foarte interesantă și bogată în conținut. Dacă ne vom lăsa antrenați de pasiuni, va fi greu să rezolvăm problemele aflate în discuție. Dar dacă vom analiza lucid, ca oameni de stat, problemele ridicate aici, dacă nu vom admite ca pasiunile să ne domine, vom domina noi pasiunile, trebuie să recunoaștem că în prezent avem multe lucruri asupra cărora trebuie să reflectăm în mod serios întrucît noi am avut un schimb foarte util de păreri.

Desigur, în fața noastră stau dificultăți însemnate. Aceste dificultăți constau în faptul că ne situăm pe poziții diferite din punct de vedere ideologic. Or, aceasta este prima noastră întîlnire, de aceea avem unii față de alții anumite idei preconcepute.

Este necesară de aceea o oarecare perioadă ca dvs. și noi să ne dăm seama că trăim în aceeași lume, pe aceeași planetă. Dvs. aveți un sistem capitalist, noi avem un sistem socialist. Noi nu sprijinim sistemul dvs., iar dvs. nu sprijiniți sistemul nostru. Dar întrucît aceste sisteme există, este necesar să căutăm un punct de vedere comun, puncte comune de contact pentru o coexistență normală. Este necesar să pornim de la situația reală.

Noi am creat în țara noastră o orînduire economică socialistă, dvs. — aveți o orînduire capitalistă. Nu vom discuta care sistem este mai bun — capitalismul sau socialismul. Economia socialistă există și se dezvoltă cu mult succes. Uniunea Sovietică s-a transformat într-un timp scurt dintr-o țară înapoiată, semifeudală într-un puternic stat industrial — acesta este un fapt incontestabil. Dintr-o Rusie analfabetă, țara noastră a devenit în anii puterii sovietice o mare putere, cu un înalt nivel de cultură al poporului și de conștiință politică. Și acestea sînt rezultatul victoriei socialismului, rezultatul victoriei poporului. Pe noi ne-a urmat majoritatea. Dvs. știți prea bine că poporarele Poloniei, Românîei, Cehoslovaciei, Ungariei, Bulgariei, Republicii Populare Chineze și ale unui număr de alte țări din Europa și Asia au pășit de asemenea pe aceeași cale.

În multe țări se desfășoară o luptă internă și popoarele acestor țări rezolvă problema căii lor de dezvoltare pe viitor. Comunismul a devenit o mare forță.

De apariția comunismului sînteți „vinovați" și dvs. germanii. Marx și Engels s-au născut doar în Germania. Dvs. ați încurcat-o, dvs. descurcați-o **(risete)**.

Adenauer : Cunoașteți probabil numele lui Pferdmenges ? El este o rudă a lui Engels.

Hrușciov : Iată unde este rădăcina.

S-a creat o situație în care există alături două sisteme — sistemul socialist și sistemul capitalist. De la acest fapt trebuie să pornim, întrucît aceasta este esențialul. Să ajungem deci la o înțelegere.

Eu îl înțeleg pe dl. Adenauer. Dvs. nu doriți să recunoașteți Republica Democrată Germană. Noi înțelegem prea bine acest lucru. Doar atîția ani în țările capitaliste mulți spuneau că Lenin ar fi un visător. Unii spuneau că în Rusia nu va putea dăinui mult timp regimul sovietic, care a fost creat de marele Lenin și de partidul comunist întemeiat de el. În Occident se spunea că Țara Sovietică ar fi un stat mare cu picioare de lut. Se spuneau și multe alte absurdități de acest fel. Timp de cîțiva ani nici un stat din Europa nu ne-a recunoscut pe noi, Republica Sovietică.

Bulganin : Statele Unite ale Americii nu ne-au recunoscut timp de 16 ani.

Hrușciov : Da. Statele Unite n-au recunoscut Uniunea Sovietică timp de 16 ani. Dar din această cauză noi n-am încetat să existăm.

Crește și se întărește Republica Populară Chineză. Nici ea nu este recunoscută de unele state capitaliste. Dar din această cauză Republica Populară Chineză nu încetează să existe. Noul se naște întotdeauna în chinuri și multă vreme nu este recunoscut de ceea ce este vechi. Iată, în aceeași situație se află în prezent și Republica Democrată Germană.

De ce trebuie să fim împotriva Republicii Democrate Germane ? Oare pentru faptul că poporul ei a luat puterea în mîinile sale și că economia națională a Republicii Democrate Germane se bazează pe interesele poporului german ? Este oare aceasta un lucru rău ? Oare de ce guvernul Republicii Democrate Germane nu exprimă părerea poporului german dacă el susține și apără interesele clasei muncitoare, ale țărănimii, intelectualității muncitoare din țara sa ? Dvs. puneți pe primul plan inițiativa particulară. Din ce cauză trebuie muncitorii să vă salute și să vă sprijine mai mult decît pe un guvern care se situează pe pozițiile clasei muncitoare și apără aceste poziții ?

Poziția dvs. față de Republica Democrată Germană este clară pentru noi, dar nu putem fi de acord cu această poziție. Punctul dvs. de vedere nu este un adevăr absolut. Noi considerăm că acesta este punctul de vedere al anumitor cercuri, dealtfel restrînse, în comparație cu întreaga populație a țării.

Eu nu cer să fiți de acord cu mine. Știu precis că nu veți fi de acord cu aceasta. Dar Republica Democrată Germană este viitorul. Acesta este viitorul nu numai al poporului german. Despre acest viitor au vorbit Marx și Engels. Noi i-am sprijinit pe oamenii muncii germani cînd ei au început să-și construiască Republica Democrată Germană pe baze socialiste. Și ei fac aceasta cu succes.

În cursul schimbului de replici care a avut loc ulterior, cancelarul K. Adenauer a exprimat ideea că dezacordul în problemele ideologice nu constituie un obstacol pentru o colaborare între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

La sfîrșitul ședinței, la propunerea lui N. S. Hrușciov, a fost adoptată în unanimitate hotărîrea de a se încheia schimbul de păreri în problemele generale și de a se însărcina miniștrii Afacerilor Externe ai celor două țări să pregătească propuneri concrete ținînd seama de schimbul de păreri care a avut loc.

Declarația cancelarului K. Adenauer,
șeful delegației R. F. Germane

Domnule președinte al Consiliului de Miniștri,

Înainte de a da cuvîntul ministrului Afacerilor Externe, îngăduiți-mi să mă opresc asupra unor puncte din declarația dvs. și să răspund la ele.

Salut declarația dvs., potrivit căreia și dvs. ați adoptat punctul de vedere că toate problemele trebuie să fie discutate cu cea mai deplină sinceritate. Și într-adevăr așa stau lucrurile. Dacă după toate cele întîmplate există dorința de a obține din nou normalizarea relațiilor, în acest caz se impune de la început să spunem deschis tot ce avem pe inimă.

La începutul cuvîntării, dvs., domnule președinte al Consiliului de Miniștri, ați descris suferințele poporului sovietic în timpul ultimului război. Recunosc sincer că de pe urma acestui război poporul sovietic a avut extrem de mult de suferit. Dar dacă dvs. spuneți că poporul german se afla într-o altă situație, îmi voi permite să atrag atenția că Hitler și adepții lui nu pot fi identificați cu poporul german. Există o foarte mare parte a poporului german, care în sinea sa a condamnat hitlerismul, care a condamnat întreg acest război și în primul rînd fărădelegile săvîrșite de hitlerism. S-ar putea să se afirme aici că despre poporul german se poate vorbi numai ca un tot. Or, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, sarcina noastră este de a ajunge actualmente la o înțelegere cu acea parte a poporului german care întotdeauna înainte, cît și acum, a respins cu dezgust toate aceste lucruri.

Ați spus în continuare că în Germania se vorbește despre „poziția de forță". Cred că aici are loc o foarte mare neînțelegere. Nimeni nu-și închipuie în Germania că pot fi duse tratative cu Uniunea Sovietică „de pe poziții de forță". Consider că în privința tuturor acestor chestiuni trebuie să se țină seama de situația generală din lume și de situația generală din Europa, iar nu numai de relațiile dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală. Nu trebuie să se uite că statul nostru este lipsit de apărare și de garanții. Republica Federală a fost complect dezarmată și ocupată și se afla în condițiile nesiguranței și ale conflictelor amenințătoare. Și țările nu prea mari, cum este Republica Federală, trebuie să aibă posibilitatea de a se apăra, tot așa cum R.D. Germană s-a supus acestei necesități.

Dvs. ați vorbit în continuare, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, despre prizonierii de război. Îmi voi îngădui să atrag atenția că în declarația mea de ieri cuvîntul „prizonieri de război" n-a fost deloc folosit Am evitat acest cuvînt în mod intenționat. La o examinare mai atentă a celor spuse de mine, veți putea constata că am vorbit mai curînd despre toate persoanele „reținute". Dvs. ați vorbit despre „criminalii de război" și despre sentințele tribunalelor sovietice. Cazuri similare avem de asemenea și în relațiile cu Statele Unite, Marea Britanie și Franța. Acolo însă s-a înțeles că sentințele pronunțate de tribunalele acestor țări în prima perioadă de după război n-au fost libere de factori emoționali, de atmosfera din acel timp, că și martorii erau influențați de aceasta ; că întreaga atmosferă din acea vreme n-a favorizat pronunțarea unor asemenea sentințe, cum ar putea fi pronunțate după o examinare cu calm a întregului material faptic. Din aceasta s-au tras concluziile și, prin grațiere, termenele de detențiune au fost reduse aproape pentru toți condamnații.

Domnule președinte al Consiliului de Miniștri, după cum știți desigur, ziarul londonez „Times" a scris că la aceste tratative noi doi ne-am asuma într-o anumită măsură rolul unor crainici ai antichității, care își striga în gura mare lipsurile reciproce pe care ar vrea să le lichideze. Cred că noi nu trebuie să ne erijăm într-un asemenea rol, ci să ne străduim cu toată sinceritatea ca, după o examinare calmă, să ajungem cu adevărat la un acord. Este adevărat că trupele germane au invadat Rusia. Este adevărat că s-au întîmplat multe lucruri rele. Este de asemenea adevărat că după aceea și armatele rusești apărîndu-se — recunosc aceasta fără doar și poate — au venit în Germania și că atunci în Germania, în timpul războiului, s-au produs multe lucruri oribile. Cred că dacă dorim să pășim într-o nouă perioadă a relațiilor noastre, și aceasta este o dorință serioasă a noastră, în acest caz noi nu trebuie să privim prea departe în trecut, deoarece nu ne vom crea decît piedici. Începutul unei noi perioade are ca premiză de asemenea purificarea psihologică.

Îmi voi îngădui încă, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, să mă refer la una sau cîteva fraze din declarația mea de ieri, în care am spus că poporul german în renașterea sa politică a avut nenorocirea de a se găsi într-o situație internațională care se caracterizează prin divergențe între cele patru mari puteri. Vă rog să luați în considerare că o parte considerabilă a greutăților noastre se explică prin aceea că cele patru puteri învingătoare s-au despărțit în cursul evoluției politicii lor. Cred că ieri am spus suficient de clar și precis că și noi considerăm necesară crearea unui sistem european de securitate și că și noi vom face tot ce ne stă în putere pentru crearea acestui sistem, care va oferi tuturor părților securitate și va preîntîmpina în mod real războiul.

Dacă îmi îngăduiți, voi da acum cuvîntul domnului ministru federal al Afacerilor Externe, von Brentano.

Declarația lui H. von Brentano,
ministrul Afacerilor Externe al R. F. Germane

Domnule președinte al Consiliului de Miniștri, domnilor !

Îngăduiți-mi să complectez prin cîteva observații declarația domnului cancelar federal. La începutul cuvîntării rostite astăzi, dvs., domnule Bulganin, ați spus că atît în schimbul de note care a precedat tratativele, cît și în declarația făcută la 9 septembrie de domnul cancelar federal, n-a fost vorba de condiții preliminare pentru normalizarea relațiilor dintre popoarele noastre, pe care o dorim cu toții. Subliniez această teză, cu care tocmai aș fi vrut să încep cuvîntarea mea. În încheiere, dvs., domnule Bulganin, ați întrebat cum consideră necesar guvernul federal german să răspundă la întrebările puse de dvs., referitoare la restabilirea sau stabilirea relațiilor diplomatice, economice și culturale. Îngăduiți-mi să vă spun deschis, domnule Bulganin, că ați avea de-a face cu parteneri nesinceri la tratative — parteneri pe care nu-i doriți, și noi nu vrem să fim asemenea parteneri — dacă am putea recunoaște sau am recunoaște că normalizarea relațiilor dintre popoarele noastre se poate baza pe o situație care prin ea însăși este anormală. Acesta a fost motivul care l-a determinat pe domnul cancelar federal să abordeze în declarația sa cele două probleme despre care și dvs., domnule Bulganin, ați vorbit astăzi.

Îngăduiți-mi să vă asigur că de această parte a mesei nu există, desigur, nici un om care să nu fi fost adînc emoționat atunci cînd ați amintit despre îngrozitoarele suferințe pe care le-a îndurat poporul rus în ultimul război. Și trebuie să ne credeți de asemenea că, în dorința de a lămuri soarta multor mii de germani, nu există nici un fel de identificare cu crimele și cu criminalii și nici un fel de sentiment de falsă solidaritate. Vă rog să înțelegeți că în Germania există milioane de oameni — mame și tați, copii și soții—care nu cunosc nic. astăzi soarta rudelor lor cele mai apropiate, și vă rog să înțelegeți că există mii și mii de familii care știu că rudele lor cele mai apropiate mai sînt încă reținute aici, în Rusia. Nu este sarcina noastră, și nici n-am avea dreptul s-o facem, să nesocotim sentințele instanțelor dumneavoastră judecătorești fără a examina fondul chestiunii. Dar, domnul cancelar federal a spus ieri și a repetat astăzi — și aș dori cu toată seriozitatea și cu toată ardoarea să subliniez încă odată acest lucru — că aici este vorba de o problemă umană, pe care vă rugăm să o rezolvați. Dumneavoastră, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, ați spus că Uniunea Sovietică nu poate uita crimele săvîrșite în acest război. Noi nu cerem și nu ne așteptăm la aceasta și aș vrea să adaug că noi, germanii, nu vrem de loc să le uităm. Ar fi o atitudine lașă și nesinceră. Dar, înțelegînd amărăciunea care a răsunat în cuvintele dumneavoastră, mă simt cu atît mai mult în drept să mă refer încăodată la aspectul uman al acestei probleme și să vă spun că o adevărată normalizare a relațiilor dintre cele două popoare ale noastre va fi, după părerea noastră, foarte îngreunată dacă nu va fi rezolvată situația acestor oameni, dacă nu vom fi ajutați să clarificăm soarta a mii de germani care știm unde se află, și a sute de mii de germani care au dispărut fără urmă.

Același lucru, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, domnilor, se referă și la problema unificării poporului german. Aș vrea să subliniez că și aici considerăm necesar să declarăm deschis și cinstit că stabilirea relațiilor politice între popoarele noastre, crearea unui sistem de securitate colectivă pentru întreaga Europă cu garanții eficiente pentru securitatea tuturor participanților la un asemenea sistem, pe care îl dorim și noi și pe care îl sprijinim în orice etapă, nu ar avea temelie dacă ele ar porni de la scindarea Germaniei. Un asemenea sistem de securitate ar fi, după părerea noastră, nesănătos și nu ar micșora primejdia ci n-ar face decît s-o agraveze.

Dumneavoastră, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, v-ați exprimat speranța că germanii (aproximativ acestea au fost cuvintele dvs.) ar putea găsi un limbaj comun pentru a birui dificultățile, deoarece găsirea soluției este în primul rînd o sarcină a poporului german. Dorința noastră, despre care vă vorbim aici și pe care am exprimat-o tot atît de serios și tot atît de insistent și o vom exprima celorlalte trei puteri, puteri care, și după părerea dvs., domnule Bulganin, au obligații în ceea ce privește restabilirea unității Germaniei, este următoarea : Dați germanilor posibilitatea de a vorbi în limbajul lor comun și de a traduce în fapt năzuința lor comună. Pentru aceasta nu este nevoie nici de Republica Federală Germană, nici de Republica Democrată Germană, pentru aceasta este nevoie numai de votul întregului popor german. Există oare o bază mai bună și mai trainică, care să trezească, să creeze și să mențină o încredere mai mare, decît o rezolvare democratică care ar duce la crearea unei Germanii cu adevărat democrate ?

Dumneavoastră, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, ați respins, pe bună dreptate, politica de forță. Domnul cancelar federal a răspuns deja la aceasta și aș dori să spun doar că la noi nu există nimeni care să fi fost atît de insolent sau stupid încît să creară sau, cu atît mai mult, să promoveze o politică de forță. Din proprille dvs. cuvinte, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, mi se pare că am înțeles de asemenea că, în ceea ce privește problema fundamentală, sînteți de acord cu noi, adică, că nu poate exista o ordine adevărată și trainică dacă ea nu va fi garantată printr-un sistem atotcuprinzător de securitate colectivă. Sîntem obligați să asigurăm această securitate pentru acea parte a poporului german care locuiește în Republica Federală și scopul nostru este de a include această parte a poporului german într-un sistem real de securitate, care să dea tuturor participanților o garanție directă că ei pot trăi în pace și securitate. Dumneavoastră, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, ați spus, aproximativ, următoarele : Nu pot exista argumente pentru tergiversarea normalizării relațiilor dintre popoarele noastre. Mă alătur fără nici o rezervă dumneavoastră, dar vă rog să mă credeți, și sînt convins că dvs. simțiți același lucru, că normalizarea relațiilor dintre popoarele noastre nu poate fi o acțiune mecanică, că o hotărîre care ar clădi așa-zisa normalizare pe o bază anormală ar fi nesinceră și defectuoasă. Tocmai de aceea, și repet acest lucru, domnul cancelar federal nu a pus nici un fel de condiții preliminare, ci s-a pronunțat doar în sensul că cele două părți ale noastre trebuie să depună, dacă vrem normalizare, toate eforturile să elibereze lumea de sentimentul asupririi din punct de vedere psihologic și moral, care dăinuie în cele mai ascunse colțuri ale sufletului uman și care împiedică această normalizare.

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov,
membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U. R. S. S.

Aș vrea să fac cîteva observații în legătură cu declarațiile cancelarului federal, domnul Adenauer, și ministrului Afacerilor Externe, domnul von Brentano. În declarația sa, domnul cancelar a spus că în cursul înaintării lor pe teritoriul Germaniei, trupele sovietice ar fi săvîrșit și ele atrocități. Negăm aceasta în mod categoric. Izgonind pe cotropitori de pe teritoriul lor, trupele sovietice i-au urmărit deoarece nu s-au predat. Dacă trupele noastre nu i-ar fi urmărit, dușmanul, refăcîndu-se, ar fi repetat invazia. De aceea, trupele sovietice n-au putut să se oprească la jumătatea drumului, ele au trebuit să-și atingă țelul — să-l zdrobească pe dușman. Continuînd războiul, dezlănțuit de fasciștii germani, și nimicindu-l pe dușman, ostașii sovietici și-au îndeplinit o datorie sfîntă față de poporul lor, și-au vărsat sîngele. Sînt oare acestea atrocități? Dacă niște trupe oarecare ar fi atacat Germania și trupele germane ar fi trecut de la apărare la ofensivă, s-ar fi putut oare numi aceasta atrocitate? Aceasta este o datorie sfîntă a poporului. De aceea, consider că aici s-a folosit o expresie jignitoare la adresa trupelor sovietice. Tocmai acest lucru m-a obligat să fac prima observație.

Domnul cancelar și domnul ministru al Afacerilor Externe ai Republicii Federale Germane au afirmat în declarațiile lor că multe familii nu știu nimic despre cei ce le sînt apropiați. Înțelegem suferințele acestor familii — tați, mame, copii și soții. Fiți însă curajoși și numiți-i pe adevărații vinovați. Cine este vinovat că mulți capi de familie și multe rude nu s-au întors la familiile lor? Hitler și banda sa sînt cei care au adus asemenea nenorociri. Dacă au pierit mulți germani, apoi oameni sovietici au pierit și mai mulți. Noi în fața cui trebuie să ne înfățișăm pretențiile ?

Unii oameni de stat din Italia, împotriva cărela Uniunea Sovietică n-a acționat niciodată, ridică față de noi pretenții în legătură cu faptul că numeroși soldați italieni, care au luptat împreună cu fasciștii germani împotriva noastră, nu s-au înapoiat acasă. Unde sînt soldații noștri? — întreabă ei. Ei sînt îngropați în pămînt sovietic.

Nu noi am început războiul, de aceea nu noi sîntem vinovați că mulți nu s-au înapoiat la familiile lor. Pierirea a milioane de oameni trebuie să fie un avertisment pentru ca aceasta să nu se repete în viitor. Dacă cineva va încerca în viitor să repete ceea ce a încercat Hitler să facă, ei bine, aceasta se va termina tot așa, poate chiar cu mai mult.

Aș vrea ca domnii reprezentanți ai Republicii Federale Germane să mă înțeleagă just. Trebuie să discutăm problemele într-o atmosferă calmă, deschisă și sinceră. În tratativele noastre trebuie să pornim nu de la vreun sentiment de animozitate și cu atît mai puțin de răzbunare. Animozitatea și răzbunarea sînt rău sfătuitori și nu vor inspira niciodată o soluție justă. Trebuie să înțelegem aceasta. Bineînțeles, nu ne putem desprinde cu totul de ceea ce a fost, însă la rezolvarea problemelor trebuie să pornim în primul rînd nu de la trecut, ci de la viitor, iar viitorul ne cere stabilirea unor relații bune, de prietenie între poporul sovietic și poporul german.

Îmi permit să mă opresc și asupra problemei unificării Germaniei, care a fost abordată aici. Noi înțelegem cît de importantă este această problemă pentru poporul german. Dar dvs. trebuie să înțelegeți însă și altceva. Noi am avertizat partea germană cinstit și direct, că acordurile de la Paris și aderarea Republicii Federale Germane la N.A.T.O. vor tăia căile spre rezolvarea acestei probleme într-un viitor apropiat. Să vorbim deschis : Nu putem accepta rezolvarea acestei probleme pe un asemenea plan ca acela pe care ați dori dumneavoastră să o rezolvați.

Problema reunificării Germaniei este prezentată acum în sensul că o Germanie unificată trebuie să intre în N.A.T.O.; or N.A.T.O. este îndreptat împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Aceasta o confirmă toate evenimentele care au avut loc. Aceasta o dovedește faptul că atunci cînd am declarat că vrem să intrăm în N.A.T.O. am fost refuzați, refuzați pentru că acest bloc este creat împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Dacă se creează o organizație îndreptată împotriva noastră, atunci noi, oamenii de stat, trebuie să facem totul pentru ca ea să devină mai slabă și nu mai puternică. Aceasta este o dorință legitimă. Dacă Republica Federală Germană a aderat la N.A.T.O., iar Republica Democrată Germană nu intră în N.A.T.O., am fi niște naivi dacă am contribui la intrarea în N.A.T.O. a întregii Germanii, căci aceasta ar întări forțele îndreptate împotriva noastră. Sînt convins că dacă Republica Federală Germană s-ar afla într-o astfel de situație, conducătorii ei ar proceda la fel ca noi, și ar fi îndreptățiți s-o facă.

Care este ieșirea din situația creată ? A pune acum problema anulării acordurilor de la Paris, este tîrziu ; ele există și nimeni nu va accepta aceasta. A pune problema ieșirii din N.A.T.O. a Republicii Federale Germane este de asemenea un lucru nerealist, aceasta ar suna ca un ultimatum din partea noastră. Noi nu punem această problemă. De aceea, pornind tocmai de la situația reală care s-a creat astăzi, guvernul sovietic a și făcut propunerea cu privire la stabilirea de relații diplomatice cu Republica Federală Germană și la crearea de condiții pentru dezvoltarea favorabilă a comerțului între noi, și în această privință noi avem posibilități foarte mari.

Republica Federală Germană, care are o industrie puternică, ar putea să primească comenzi avantajoase din partea Uniunii Sovietice. Uniunea Sovietică este bogată în materii prime minerale și în materii prime agricole. De aceea, țările noastre — Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană — nu sînt concurente. Nu cu toate statele din Occident ați putea avea asemenea condiții favorabile pentru relații economice, comerciale, cum puteți avea cu țara noastră. Comerțul este o chestiune benevolă. Aveți mărfuri pe care vreți să le vindeți, pe care vă este avantajos să le vindeți — vindeți-le. Noi procedăm la fel. Dacă nu este în avantajul dumneavoastră să dezvoltați comerțul cu noi — nu trebuie s-o faceți. Noi ne putem dispensa. Economia noastră se va dezvolta cu succes și fără comerțul cu Germania occidentală. Spun acest lucru — și dumneavoastră o știți de asemenea — pentru că țara sovietică este atît de vastă, încît ea are și propria ei industrie puternică și materiile ei prime minerale, materii prime agricole, are o clasă muncitoare glorioasă și o țărănime colhoznică,

(Continuare în pag. 4-a)

Tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Federale Germane

Cuvîntarea lui N. S. Hruşciov,
membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U. R. S. S.

(Începutul în pag. 3-a)

cadre bune de oameni de știință și ingineri. Dar dacă am avea relații comerciale cu dumneavoastră, aceasta ar contribui la dezvoltarea economiei atît a țării sovietice, cît și a Republicii Federale Germane.

Problema relațiilor culturale. Cred că nici nu trebuie să se vorbească mult despre această problemă, deoarece este evident că astfel de relații sînt în folosul dezvoltării multilaterale a relațiilor noastre.

Iată poziția noastră. Iau asupra mea îndrăzneala de a spune că dacă stimații noștri parteneri nu sînt gata să ducă în prezent tratative și să realizeze un acord în problema stabilirii de relații diplomatice, comerciale, precum și culturale ; dacă ei vor să aștepte, eu consider că se poate aștepta, — nu ne suflă crivățul în față, — deși eu cred că este puțin probabil ca continuarea unei astfel de situații, cînd lipsesc relațiile diplomatice între țările noastre mari, să fie rezonabilă. Interesele poporului german și interesele popoarelor Uniunii Sovietice cer normalizarea relațiilor dintre țările noastre. Aceasta ar permite să ne cunoaștem mai bine unul pe celălalt, ar permite să se înlăture neîncrederea. Toate acestea ar constitui o premiză pentru reunificarea statului german. Cunoaștem poziția dumneavoastră. Sîntem însă interesați împreună cu dumneavoastră în normalizarea relațiilor, în micșorarea încordării. De aceea ar fi utilă stabilirea unui contact între Republica Federală Germană și Republica Democrată Germană. În ce condiții să se facă aceasta — nu noi trebuie să vă sugerăm. Dacă o veți dori, veți găsi căile pentru aceasta.

Guvernul sovietic are un singur țel — asigurarea păcii în lumea întreagă. Noi nu căutăm alte căi decît acelea care duc la stabilirea unor relații de prietenie și nu vrem ca aceste relații să fie îndreptate împotriva altor state — Anglia, Franța, Statele Unite sau împotriva oricărui alt stat. Considerăm că aceasta nu este politica noastră. Uniunea Sovietică vrea să stabilească cu Republica Federală Germană relații normale, de prietenie, și dorim să stabilim aceleași relații între statul nostru și Marea Britanie, între statul nostru și Franța, între statul nostru și Statele Unite ale Americii, cu toate celelalte țări ale lumii.

Cuvîntarea lui V. M. Molotov,
ministrul Afacerilor Externe al U. R. S. S.

Ne-am întrunit la această conferință, care poate ar fi putut avea loc ceva mai devreme. În orice caz, în momentul de față, tratativele care au început aici nu pot fi în nici un caz considerate ca fiind insuficient de actuale pentru a nu examina problemele care ne stau în față. Întrucît însă ne-am întîlnit pentru prima oară, noi trebuie, firește, să avem grijă mai ales să ne înțelegem unii pe alții, să exprimăm sincer ceea ce gîndim și simțim și să ne străduim să găsim posibilități de apropiere între noi, care să corespundă într-adevăr atît intereselor poporului sovietic cît și intereselor poporului german.

Cu acest prilej, aș vrea să vorbesc nu atît în calitate de ministru al Afacerilor Externe, cît în calitate de simplu om sovietic. Totodată, pot să spun de la început că iscălesc cu amîndouă mîinile ceea ce tocmai a spus tovarășul Hruşciov.

Noi, oamenii sovietici, nu putem rămîne indiferenți cînd se compară atrocitățile ocupanților hitleriști pe teritoriul nostru, cu acțiunile trupelor sovietice care au apărat cu cinste patria lor în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Apărîndu-se împotriva agresorului, ele au fost nevoite în cursul ostilităților să ia măsuri militare, de care le era cu neputință să se dispenseze. Este absolut evident că aceste măsuri militare ale trupelor sovietice pe teritoriul Germaniei nu pot fi comparate cu atrocitățile cotropitorilor pe teritoriul sovietic. Aceasta ar fi o înjosire pentru poporul sovietic. Sper că noi putem găsi în problema aceasta un limbaj comun în cadrul tratativelor.

Este necesar în prezent să reamintim că în 1945, cînd în cursul operațiunilor militare trupele sovietice au pătruns pe teritoriul Germaniei, ele au făcut în linii generale același lucru ca și trupele americane și engleze. Bineînțeles, a existat totuși o deosebire între trupele sovietice și celelalte trupe aliate, întrucît trupele sovietice mergeau înainte preluînd asupra lor sarcina biruirii principalelor greutăți ale războiului. Acest lucru se explică prin faptul că înainte de aceasta, de aproape patru ani, războiul se desfășura pe teritoriul nostru, pe teritoriul sovietic, și armata sovietică a acționat cu rapiditatea și hotărîrea cuvenite pentru a grăbi sfîrșitul războiului.

Aici este cazul să amintim nu numai ceea ce au făcut trupele sovietice pentru patria lor, ci și ceea ce au făcut pentru poporul german.

Cancelarul federal ne-a spus că nu trebuie identificați Hitler și hitlerismul cu poporul german. Cu aceasta sîntem întru totul de acord. Ne reamintim bine cuvintele rostite de I. V Stalin încă la începutul anului 1942, că hitlerii vin și se duc, dar poporul german, statul german, rămîne. Aceste cuvinte exprimă gîndurile profunde ale tuturor oamenilor sovietici.

Nu este oare un fapt incontestabil că nici poporul german n-ar fi avut de suferit dacă n-ar fi fost agresiunea armatei hitleriste împotriva Uniunii Sovietice? Nu este oare un fapt că poporul german nu s-a putut elibera singur de Hitler și hitlerism? Oamenii sovietici ar fi fost mult mai bucuroși dacă încă înaintea celui de-al doilea război mondial, poporul german s-ar fi eliberat de Hitler și de hitlerism. Dar poporul german n-a putut să facă atunci aceasta.

Cancelarul federal mi-a spus ieri că el nu l-a văzut niciodată pe Hitler și că dacă l-ar fi văzut pe Hitler, l-ar fi sugrumat cu propriile sale mîini. Noi înțelegem, firește, aceste sentimente ale domnului Adenauer. În acest caz înțelegeți-ne și pe noi, oamenii sovietici, înțelegeți însemnătatea aceiei fapte istorice care a fost înfăptuită de armata noastră — înțelegeți că armata noastră sovietică a fost eliberatoarea poporului german de sub jugul fascismului, de sub jugul hitlerismului.

Nu mă îndoiesc că domnul Adenauer n-a vrut să spună nimic jignitor, atunci cînd a amintit de operațiunile militare ale armatei noastre care a intrat la sfîrșitul războiului pe teritoriul german. Dar, totuși, noi avem dreptul să spunem că trupele sovietice, aducînd uriașe jertfe, au intrat în Germania ca eliberatoare ale poporului sovietic și, totodată, ca eliberatoare ale poporului german.

Știți bine că poporul nostru a adus multe jertfe și pentru eliberarea altor popoare din Europa.

Trec acum la problemele care au fost supuse examinării noastre.

Ce a propus guvernul sovietic? Guvernul sovietic a propus și propune stabilirea de relații diplomatice normale între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană. Despre acest lucru a vorbit ieri clar și prec's și șeful delegației sovietice, tovarășul Bulganin, iar astăzi și tovarășul Hruşciov. Aceasta ar servi ca o bază bună pentru dezvoltarea relațiilor economice între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană, precum și pentru dezvoltarea relațiilor culturale. Noi știm că Republica Federală Germană este de acord ca tratativele să fie consacrate acestor probleme, precum și altor probleme legate de această chestiune.

Șeful delegației Republicii Federale Germane a propus la rîndul său să se discute de asemenea problema referitoare la foștii prizonieri de război, condamnați de justiția sovietică pentru crime deosebit de grave comise în timpul războiului, adică, de fapt, despre un anumit grup de criminali de război, și a doua problemă — în legătură cu restabilirea unității Germaniei.

Astăzi, domnul cancelar a spus aici că însuși cuvîntul „prizonieri de război" n-a fost amintit în declarația sa de ieri. Este foarte just. N-au fost pomenite de asemenea nici cuvintele „criminali de război". Acest fapt este de asemenea just. Dar despre cine vorbim? În ce constă această problemă ridicată de delegația R. F. Germane? La noi există cîteva mii de criminali de război condamnați, care au săvîrșit crime de o bestialitate nemaipomenită împotriva poporului sovietic, împotriva păcii și umanității. Nu deținem pe nimeni altcineva. Tocmai despre aceștia este vorba, întrucît această problemă a fost ridicată în fața guvernului sovietic.

Am ascultat cu satisfacție observațiile făcute atît de cancelar cît și de ministrul Afacerilor Externe al Republicii Federale Germane, care au spus că ei înțeleg sentimentele poporului sovietic indignat pînă în adîncul sufletului de crimele și atrocitățile săvîrșite împotriva oamenilor sovietici de cotropitorii și criminalii de război.

Nu credem că întregul popor german consideră această problemă, adică chestiunea modului în care trebuie să se procedeze cu criminalii de război înverșunați, ca o problemă principală sau primordială pentru reglementarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană. Pe de altă parte, însă, nu putem să nu recunoaștem că această problemă, problema referitoare la criminalii de război, interesează atît Republica Federală Germană, cît și Republica Democrată Germană. Și dacă dvs. ați fi de acord să discutați această chestiune împreună cu reprezentanții R. D. Germane, aceasta s-ar putea face. Noi presupunem însă că în actualele condiții, este puțin probabil ca delegația R. F. Germane să considere aceasta ca oportun. Noi trebuie să ținem cont de aceasta.

A fost ridicată de asemenea o altă problemă — problema restabilirii unității Germaniei. Noi, oamenii sovietici, înțelegem perfect de bine cît de importantă este această problemă pentru poporul german.

În această ordine de idei, nu putem să nu spunem că în prezent s-au creat greutăți serioase în această problemă din cauza acordurilor de la Paris. De cîte ori Uniunea Sovietică a declarat și a avertizat la timpul său că încheierea acestor acorduri nu corespunde cîtuși de puțin intereselor restabilirii unității Germaniei, că aceasta va constitui un obstacol care recent nu exista încă și care putea fi evitat! Nu numai oamenii sovietici, ci și un număr foarte mare de germani, precum și oameni din alte țări înțeleg perfect de bine că participarea Germaniei occidentale la grupările militare îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și a altor state europene iubitoare de pace și înfăptuirea remilitarizării Germaniei occidentale nu constituie o cale pe care se poate păși la restabilirea unității Germaniei.

Îngăduiți-mi să-mi exprim speranța că nu va trece multă vreme și aceasta va deveni clar pentru majoritatea poporului german. Faptul că în prezent ne aflăm într-o perioadă de micșorare a încordării internaționale constituie un indiciu în favoarea unei asemenea supoziții.

Îngăduiți-mi, de asemenea, să spun că problema reunificării Germaniei nu poate fi rezolvată în mod just dacă germanii înșiși nu-și vor uni eforturile și nu vor porni la rezolvarea acestei chestiuni. S-a spus pe bună dreptate că cele patru puteri au de asemenea obligații în această privință. În ceea ce privește Uniunea Sovietică, guvernul sovietic, noi înțelegem foarte bine aceasta. Și totuși, restabilirea unității Germaniei este în primul rînd o chestiune a germanilor înșiși. Fără aceasta, fără ca germanii să găsească un limbaj comun în această chestiune, nu vor fi învinse greutățile care există.

Aici s-a spus că delegația Republicii Federale Germane nu formulează nici un fel de „condiții preliminare". Noi înțelegem aceasta, în sensul că nu se formulează nici un fel de condiții preliminare pentru stabilirea relațiilor diplomatice între Republica Federală Germană și Uniunea Sovietică. Noi am saluta o asemenea declarație clară a cancelarului federal. În acest sens noi salutăm și declarația făcută astăzi de ministrul Afacerilor Externe al Republicii Federale Germane, domnul von Brentano, care s-a pronunțat negativ în legătură cu așa-numitele „condiții preliminare". Însă declarația făcută ieri de cancelarul federal, care a spus că atît problemele ridicate în propunerile guvernului sovietic, cît și problemele ridicate în declarația cancelarului federal trebuie rezolvate „ca un singur tot", nu înseamnă în felul ei nimic altceva decît o „condiție preliminară".

Trebuie oare înțeleasă această declarație în sensul că relațiile diplomatice dintre Republica Federală Germană și Uniunea Sovietică nu vor putea fi stabilite atîta timp cît nu vor fi rezolvate problema criminalilor de război și problema unificării Germaniei?

Dacă vom aștepta rezolvarea simultană a trei, patru sau și mai multe probleme, care au fiecare însemnătatea lor, se naște întrebarea dacă aceasta ar corespunde intereselor popoarelor sovietic și german, sau dacă aceasta, dimpotrivă, va fi în contradicție atît cu interesele poporului german cît și ale poporului sovietic?

Credem că rezolvînd aceste probleme rînd pe rînd vom obține rezultate mai bune. Amînînd însă rezolvarea unei probleme pînă la rezolvarea celorlalte probleme, tergiversăm rezolvarea fiecăreia din aceste probleme.

Noi presupunem că stabilirea de relații diplomatice corespunde, în condițiile actuale, atît intereselor Uniunii Sovietice, cît și, în egală măsură, intereselor Republicii Federale Germane. Am putea rezolva această problemă chiar astăzi, dacă acest lucru este considerat oportun de către guvernul Republicii Federale Germane. Aceasta ne-ar oferi posibilitatea pentru o nouă îmbunătățire a relațiilor și pentru examinarea tuturor celorlalte probleme. Or, amînarea rezolvării problemei stabilirii de relații diplomatice normale, ca și orice încercare de a o rezolva doar pe jumătate, nu-și atinge scopul și este cu totul inoportună.

Cred că dacă ne-am fi întîlnit cu cinci ani în urmă, atmosfera ar fi fost mai favorabilă decît acum, după zece ani de la terminarea războiului. Dar și acum, desigur, se poate proceda în diferite feluri.

Guvernul sovietic a hotărît să ia inițiativa în această chestiune, în chestiunea întîlnirii reprezentanților celor două state. Credem că acest lucru îl va înțelege just și delegația Republicii Federale Germane. Rămîne să mă alătur cuvintelor rostite înaintea mea și anume că dacă Republica Federală Germană consideră necesar să mai amîne încă pe o perioadă oarecare rezolvarea problemei pe care o examinăm, așa să fie.

Vreau să mă opresc încă asupra însemnătății pe care o are pentru problemele examinate de noi recenta conferință de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri. Nu trebuie să existe îndoială că ea constituie o bună premiză pentru îmbunătățirea relațiilor dintre statele noastre și pentru rezolvarea problemei germane.

În întreaga lume se recunoaște că conferința de la Geneva a constituit în relațiile dintre cele patru state o etapă care corespunde intereselor întăririi păcii și intereselor îmbunătățirii relațiilor între state. Și totuși, avem prilejul să citim în unele ziare din Germania occidentală și nu numai din Germania occidentală, că conferința de la Geneva ar fi dat unele rezultate nefavorabile pentru Republica Federală Germană și pentru poporul german. Nu putem fi de acord cu aceasta. Acest lucru îl pot gîndi numai acei care nu vor destinderea relațiilor internaționale și care acționează în sens contrar.

Îmbunătățirea pe care o putem constata în prezent în relațiile dintre cele patru puteri creează o situație mai favorabilă pentru reglementarea problemelor rămase nesoluționate după război. Totodată, acest fapt favorizează rezolvarea cu succes a problemei germane.

Înșeși actualele tratative dovedesc că relațiile dintre statele noastre încep să se îmbunătățească. Aceste tratative trebuie să contribuie la slăbirea încordării internaționale. Toate acestea corespund atît intereselor poporului sovietic, cît și intereselor poporului german.

Declarația lui W. Hallstein,
secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe al R. F. G.

Domnul cancelar federal a salutat deja faptul că guvernul sovietic și-a exprimat în nota sa din 7 iunie interesul față de stabilirea unor relații mai trainice în domeniul comerțului între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

În decursul ultimilor ani, Republica Federală a reușit să-și refacă în mare măsură economia, complect distrusă și dezorganizată în urma înfrîngerii, și să realizeze un volum considerabil al comerțului exterior cu cea mai mare parte a țărilor care fac comerț. Această dezvoltare a arătat, totodată, ce însemnătate are stabilirea unor bune relații economice între națiuni pentru bună starea generală, precum și pentru îmbunătățirea relațiilor politice.

Pe de altă parte, nu se poate trece cu vederea faptul că una din premizele unor relații comerciale de lungă durată și reciproc avantajoase este atmosfera încrederii reciproce. Guvernul federal pornește de la speranța că tratativele care au loc aici vor contribui la crearea acestor premize pentru reînviorarea comerțului tradițional între Republica Federală și Uniunea Sovietică.

Pe lîngă aceasta, trebuie să ne dăm seama că relațiile noastre comerciale normale au fost întrerupte timp de mulți ani, deși în ultimii ani au avut loc tranzacții izolate pe bază de avantaj reciproc. În decursul acestei întreruperi, de ambele părți s-au produs schimbări simțitoare în premizele materiale și structurale ale schimbului de mărfuri între țările noastre, mai ales ca urmare a politicii de industrializare din Uniunea Sovietică. De aceea va trebui să stabilim prin eforturi comune ce posibilități practice există pentru reînvierea schimbului de mărfuri într-un volum satisfăcător pentru ambele părți. Pentru aceasta ar fi necesare tratative cu guvernul sovietic asupra caracterului și volumului unui astfel de schimb de mărfuri.

Tratativele din 12 septembrie

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS

La 12 septembrie, ora 16 (ora Moscovei), a avut loc cea de a treia ședință a delegațiilor guvernamentale ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Republicii Federale Germane.

La ședință, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., și H. von Brentano, ministrul Afacerilor Externe al R. F. Germane, au făcut comunicări despre rezultatele întrevederii miniștrilor Afacerilor Externe, care a avut loc în dimineața zilei de 12 septembrie în conformitate cu hotărîrea luată la cea de a doua ședință a delegațiilor guvernamentale.

În legătură cu comunicările miniștrilor Afacerilor Externe a avut loc un schimb de păreri între N. A. Bulganin, conducătorul delegației guvernamentale a U.R.S.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., cancelarul federal K. Adenauer, conducătorul delegației guvernamentale a R. F. Germane, K. Schmid, vicepreședinte al Comisiei pentru Afacerile Externe a Bundestagului, și N. S. Hruşciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S.

S-a hotărît să se continue schimbul de păreri la următoarea ședință, care va avea loc la 13 septembrie ora 10 dimineața.

Dejunul oferit de cancelarul Adenauer

MOSCOVA 11 (Agerpres). — TASS transmite :

La 11 septembrie, șeful delegației guvernamentale a Republicii Federale Germane, cancelarul federal dr. K. Adenauer, a oferit un dejun într-o vilă din afara orașului.

Din partea sovietică au participat la dejun : N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, N. S. Hruşciov ; I. G. Kabanov, ministrul Comerțului Exterior ; A. A. Gromiko și V. S. Semionov, locțiitori ai ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., și alte persoane.

La dejun au participat membrii delegației guvernamentale a Republicii Federale Germane.

În cursul dejunului, K. Adenauer și N. A. Bulganin au rostit cuvîntări.

Recepția oferită de N. A. Bulganin

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS

În seara zilei de 12 septembrie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a oferit în Marele Palat al Kremlinului o recepție în cinstea cancelarului federal al Republicii Federale Germane, dr. K. Adenauer.

La recepție au fost de față cancelarul K. Adenauer, membrii delegației guvernamentale a R.F. Germane și persoanele care însoțesc delegația.

Din partea sovietică, la recepție au fost de față N. S. Hruşciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, miniștri ai U.R.S.S., militanți pe tărîm social, oameni de știință, scriitori, artiști, reprezentanți ai presei.

Printre oaspeți se aflau șefii mai multor reprezentanțe diplomatice, acreditați la Moscova, ziariști străini.

În timpul recepției, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, și cancelarul federal K. Adenauer au rostit cuvîntări.

Cuvîntările rostite de N. A. Bulganin și K. Adenauer

După ce a arătat că tratativele între delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și Republicii Federale Germane se apropie de sfîrșit, N. A. Bulganin a spus :

— Să nu anticipăm acum rezultatele definitive ale tratativelor. Lucrurile își urmează cursul. Dar sînt de părere că totul se va termina bine. Nu degeaba se spune că cu răbdare și muncă învingi totul **(Aplauze)**.

— Dar, a continuat N. A. Bulganin, de pe acum se poate spune că vizita aici, la Moscova, a domnului cancelar federal și întîlnirea noastră cu d-sa, precum și cu domnul ministru al Afacerilor Externe al Republicii Federale și ceilalți stimați oaspeți ai noștri, vor avea o foarte mare importanță pentru stabilirea de relații diplomatice normale prietenești între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană.

Tratativele noastre cu dvs., domnule cancelar, domnilor — a spus N. A Bulganin — au o însemnătate deosebită pentru popoarele noastre, deoarece am stat într-adevăr sincer de vorbă cu dvs.

— Și avem despre ce vorbi! — a remarcat N. S. Hruşciov.

— În orice caz — a continuat N. A. Bulganin — am muncit bine, procedînd în mod sincer la un schimb de păreri. Toate acestea sînt bune. Nu sînt pesimist. Privesc lucrurile optimist și sînt convins, domnule cancelar, că totul va merge bine.

— Dacă va exista dorință din ambele părți ! — a remarcat N. S. Hruşciov.

— Cred, a spus mai departe N. A. Bulganin, că soluționarea pozitivă a acelor probleme pe care le-am discutat cinstit și sincer va avea o mare importanță pentru soluționarea tuturor problemelor referitoare la relațiile dintre țările noastre, și sînt destule probleme de acest fel.

Aș dori, domnilor, să știți că guvernul Uniunii Sovietice nu duce un joc dublu cu o politică externă sinceră de pace îndreptată spre întărirea păcii în lumea întreagă. **(Aplauze furtunoase)**.

— Ridic acest pahar — a spus în încheiere N. A. Bulganin — pentru stabilirea de relații diplomatice normale, prietenești, între Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană și pentru promotorii acestei politici — pentru liderii Republicii Federale Germane, pentru liderii Uniunii Sovietice. **(Aplauze furtunoase)**.

Răspunzînd, cancelarul federal, K. Adenauer, a spus :

Domnilor ! În ultimele zile am avut cu conducătorii guvernului sovietic discuții cinstite, foarte sincere, uneori chiar tăioase. Vecinul meu din dreapta, domnul Hruşciov, spune foarte sincer ceea ce gîndește și pe acest om te poți bizui.

Subliniind în continuare că președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, a organizat într-un chip minunat vizita la Moscova a delegației guvernamentale a Republicii Federale Germane, domnul Adenauer a spus :

— Ne vom întoarce în patrie cu convingerea că vizitarea Moscovei a fost un lucru folositor și ne-a lăsat multe impresii plăcute. În ziare ați citit multe despre tratativele noastre. Ceea ce se scrie în ziare este deseori just, dar nu întotdeauna. Aș dori să spun că aici, în văzul dvs., noi am dus tratative foarte importante și hotărîtoare.

Ridic paharul pentru relații bune între noi, nu numai diplomatice, — diplomații nu sînt întotdeauna cei mai buni prieteni — dar și pentru relații diplomatice.

În sănătatea popoarelor sovietic și german ! **(Aplauze)**.

Primirea de către N. A. Bulganin și N. S. Hruşciov a unor senatori americani

MOSCOVA 12 (Agerpres). — La 12 septembrie, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., au primit pe senatorii americani Dworshak, Kefauver, Malone cu soția, Frear și Young cu care au avut o îndelungată convorbire.

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite :

La 11 septembrie, senatorii americani Dworshak, Kefauver, Malone cu soția, Frear și Young, care se află în U.R.S.S., au făcut o vizită la centrala atomo-electrică a Academiei de Științe a U.R.S.S.

Declarația lui Ollenhauer

BERLIN 12 (Agerpres). — A.D.N.

Luînd cuvîntul la 11 septembrie la Dillenburg (Germania occidentală), în cadrul unei adunări a Partidului social-democrat, Ollenhauer, lider al acestui partid, a vorbit despre desfășurarea tratativelor de la Moscova dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Federale Germane. În prezent a devenit clar, a spus el, că includerea Republicii Federale în N.A.T.O. și în Uniunea Europei occidentale, care s-a făcut împotriva voinței Partidului social-democrat din Germania, a complicat situația.

Ollenhauer a cerut reprezentanților guvernului federal să folosească la Moscova toate posibilitățile pentru a obține rezultate pozitive.

Demonstrația de protest a unor rezerviști francezi împotriva trimiterii lor în Africa de nord

PARIS 12 (Agerpres). — TASS

După cum anunță agenția France Presse, la 11 septembrie 400 de rezerviști din forțele aeriene franceze, concentrați pentru a fi trimiși în Africa de nord, au refuzat să intre în vagoane și au organizat în gară o demonstrație de protest scandînd lozincile : „Marocul pentru marocani! Nu vrem să plecăm". În urma acestui fapt a avut loc o ciocnire între demonstranți și jandarmi. Detașamente de polițiști chemați imediat au închis ieșirile din gară. Mai tîrziu eșalonul a pornit din gară dar s-a oprit din cauză că s-a tras semnalul de alarmă. Militarii au fost scoși din vagoane și duși sub o escortă de polițiști și membri din „gărzile republicane ale securității".

„Ziua pompierilor din R.P.R."

Luni seara a avut loc în sala Patria adunarea festivă pentru sărbătorirea „Zilei de 13 septembrie — ziua pompierilor din R.P.R."

Adunarea a fost deschisă de general maior I. Șerb, locțiitor al ministrului Afacerilor Interne.

Despre însemnătatea „Zilei de 13 septembrie — ziua pompierilor din R.P.R." a vorbit colonelul Pamfil Tatu.

A avut loc apoi un program artistic prezentat de Ansamblul de cîntece și dansuri al Ministerului Afacerilor Interne. (Agerpres)

Consfătuire cu privire la amenajarea pădurilor

Ieri s-a deschis în aula Academiei R.P.R. din Capitală consfătuirea cu privire la problemele amenajării pădurilor țării noastre, organizată de Academia R.P.R, în colaborare cu Ministerul Agriculturii și Silviculturii.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. prof. Gh. Ionescu-Sisești. A luat apoi cuvîntul tov. Ludovic Negrea, locțiitor al ministrului Agriculturii și Silviculturii. În continuare au fost prezentate referatele prof. I. Popescu-Zeletin, prof. N. Rucăreanu, ing. A. Rusu, ing. Cristea Avram, ing. S. Pașcovschi.

Lucrările consfătuirii continuă.

(Agerpres)

INFORMAȚII

■ Luni la amiază au sosit în Capitală Hella Hahl-Marjokorti, institutoare, și Mantijnenn Kosti-Daniel, montor, din Finlanda care, la invitația Comitetului național pentru apărarea păcii, ne vor vizita țara în cadrul „Vacanțelor păcii".

■ Duminică a părăsit Capitala înapoindu-se în patrie grupul celor 23 activiști sindicali, muncitori și tehnicieni din U.R.S.S., în frunte cu A. A. Zaharov, șef de sector în secția internațională a Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice, care și-au petrecut vacanța în țara noastră.

■ Ziariștii germani Madelon Frank, redactoare la revista „Frau von Heute", și Alfred Merkwitschka, redactor la ziarul „Freie Erde" din R. D. Germană, au părăsit luni dimineața Capitala, înapoindu-se în patrie.

■ Luni dimineața a părăsit Capitala înapoindu-se în patrie Anne Vandenhaute, secretară a Asociației de prietenie Belgia-Romînia, care, la invitația Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, a făcut o vizită în țara noastră.

■ Luni la amiază au părăsit țara, înapoindu-se în patrie, prof. univ. Marko Valkanov, rectorul universității și președintele comitetului de luptă pentru pace din Orașul Stalin (R. P. Bulgaria), și Sveta Vanghelova Charlangieva, președinta comitetului de luptă pentru pace al orașului Petrich.

■ Între 12 și 17 septembrie se desfășoară la Londra Congresul internațional de neuropatologie. Din partea Academiei R.P.R., la acest congres participă acad. A. Kreindler, directorul Institutului de neurologie al Academiei R.P.R.

■ Delegația I.R.R.C.S., care a vizitat Suedia la invitația Asociației de prietenie Suedia-Romînia, s-a reîntors în Capitală. (Agerpres)

Delegația U. R. S. S. la a 10-a sesiune a O. N. U.

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a numit delegația la cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, care se deschide la New York la 20 septembrie. Delegația, condusă de V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., și avînd ca locțiitor al șefului delegației pe V. V. Kuznețov, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., este alcătuită din : I. I. Matulis, membru în Prezidiul Sovietului Suprem și președinte al Academiei de Științe a R.S.S. Lituaniene, I. A. Malik, ambasadorul U.R.S.S. în Marea Britanie, A. A. Sobolev, reprezentant permanent al U.R.S.S. la O.N.U.

Locțiitori ai membrilor delegației au fost numiți : G. N. Zarubin, ambasadorul U.R.S.S. în S.U.A., V. D. Kupradze, președintele Sovietului Suprem al R. S. S. Gruzine și rector al universității de stat a R.S.S. Gruzine, T. T. Tajibaev, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.S.S. Kazahe, P. N. Kumikin, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior al U.R.S.S., T. A. Nikolaeva, locțiitor al ministrului Ocrotirii Sănătății al R.S.F.S.R.

Consilieri ai delegației au fost numiți V. F. Grubiakov, V. S. Emelianov, L. M. Zamiatin, B. S. Ivanov, N. I. Ivanov, L. F. Ilicev, A. P. Morozov, P. D. Morozov, A. N. Nikolaev, V. I. Petuhov, A. A. Roșcin, G. F. Saksin, A. A. Soldatov, A. A. Fomin și M. A. Cekmarev.

O hotărîre a Tribunalului R. P. Chineze

PEKIN 11 (Agerpres). — China Nouă

Tribunalul Republicii Populare Chineze și organele administrative de resort au hotărît să elibereze înainte de termen și să expulzeze din țară 10 americani care fuseseră condamnați pentru violarea legilor Chinei.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE : GAIȚELE — Teatrul Național „I. L. Caragiale", la grădina Boema; DAVID COPPERFIELD — Teatrul Tineretului, la grădina Filimon Sîrbu"; ARENA CURAJULUI — Circul de Stat, orele 17 și 20,30; ȘAH MAT — Teatrul Evreesc de Stat.

CINEMATOGRAFE : N-A DANSAT DECÎT O VARĂ — Patria, Filimon Sîrbu, I. C. Frimu, Înfățișarea între popoare, Gh. Doja; LUMINA FARULUI — Magheru, Lumina; LILIACUL — Republica, Al. Sahia; SUFLETE ÎMPIETRITE — Al. Popov, V. Roaită; ROMA ORELE 11 — Maxim Gorki; O AVENTURĂ PE COASTA ATLANTICULUI — Elena Pavel, Libertății; MĂNĂSTIREA DIN PARMA — Central; SALARIUL GROAZEI — Victoria, Arta; DAMA CU CAMELII — Tineretului; MAESTRII ARTEI INDIENE, ȘTIINȚĂ ȘI TEHNICĂ Nr. 54/1955, UN MECI NEOBIȘNUIT — Timpuri Noi; VACANȚĂ CU ANDEL — 8 Martie; DRAGOSTE DE VARĂ — Cultural; DRAGOSTEA UNEI FEMEI — Unirea; SLUGA LA DOI STĂPÎNI — Carpați, O SĂRUTARE FURATĂ — C. David; PRELUDIUL GLORIEI — Flacăra; ÎMBLÎNZITOAREA DE TIGRI — T. Vladimirescu; LILIOMFI — Munca; TAUNUL — Miorița, Moșilor (grădină); CEI 13 — Moșilor; PUTEREA DRAGOSTEI — 23 August; TINEREȚE ZBUCIUMATĂ — Popular, Doina Simo; ÎNAMICUL PUBLIC Nr 1 — Ilie Pintilie; MANDY — M. Eminescu; ORIZONTURI FĂRĂ SFÎRȘIT — 1 Mai; BOUL DIN KULM — Volga; AVANTGARDA DE SACRIFICIU — 8 Mai; O AVENTURĂ LA CASTEL — N Bălcescu; BOIER CU ORICE PREȚ — Rahova; SUSPINE PE STRADA — Gh. Coșbuc; BRUTARUL DIN VALORGUE — Olga Bancic; ALTURA — Aurel Vlaicu; PRIMĂVARĂ PE GHEAȚĂ — Boleslaw Bierut.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60 40, 7.61.00. — Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".